

**OUR
LIFE**

**НАШЕ
ЖИТТЯ**

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Пам'ятник Тараса Шевченка у Буенос Айресі, Аргентина

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Березень ч. 3. March 1972

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXIX. БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любич, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко, Ганна Чернь.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗСА і Канаді від січня 1970 ..... \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії .. 2 ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції .. 20 фр.
 Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 200 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокі число 60 центів

З М І С Т:

Воскресення
 В обороні України
Н. Чапленко: Свята Великого Посту
В. Смерека: Перший Великдень
МЗО: Обов'язковість
І. Падох: Остання постанова О. Теліги
Л. Буря: Перед новим концертом
 День народження Марусі Бек
Л. Гриців: Змішувач
А. Баранник: Пойнсетії і їх розмноження
 Вишиваймо для дівчор!
 В обороні переслідуваних
 Spring and Lenten Rituals
Maxim Rilsky: Reciprocal Gifts
 Our Letter to the President
Ірина Лаврівська: Два приятелі
Ніна Наркевич: Як Тарасик вчився малювати

На обгортці:

Пам'ятник Тараса Шевченка в Буенос Айресі, Аргентина, врочисте відкриття якого відбулося 5-го грудня 1971 р.

OUR LIFE

VOL. XXIX MARCH No. 3

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August,
 of the Ukrainian National Women's
 League of America, Inc.

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 2 pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 20 fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26. rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Taras Shevchenko monument in Buenos Aires, Argentina.

На терені США

11 березня — Виставка нар. мистецтва в Джінс Меморіал бібліотеці в Лафает Гил — 98 Відділ США у Філадельфії
 12 березня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Ньюарку
 4—17 квітня — Виставка нар. мистецтва в бібліотеці Норріставну — 98 Відділ США у Філадельфії
 15 квітня — Традиційна Весняна Забава — 98 Відділ США у Філадельфії

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

Перше жіноче видавництво

У травні 1892 р. — отже 80 літ тому — Наталя Кобринська помістила в нашій пресі „Відозву до Русинок Галичини і Буковини“. Ще від часу появи альманаха „Перший Вінок“ у 1887 році змагала до засновання видавництва жіночого пера. Така ухвала перейшла на жіночому вічу в Стрию в 1891 р. Однак цього проекту не можна було відразу здійснити, бо деякі одиниці з-поміж жіноцтва склонювались до думки видавати жіночу газету. Цю думку підтримував Іван Франко. Н. Кобринська проживала тоді в Болехові, отже редагувати часопису не могла б.

Однак до видання „Рівности“ (така мала бути назва часопису) не дійшло. Завеликий був авторитет Кобринської, щоб можна було без неї пориватись на таке діло. Тому в своїй відозві Н. Кобринська поставила справу збірки фондів на окреме жіноче видавництво. Її найтіснішою співробітницею в цьому задумі була письменниця Євгенія Ярошинська.

Так започаткувалась „Жіноча Бібліотека“. Перший її збірник „Наша Доля“ появився в 1893 р. Та збіркова акція започаткована в 1892 р. проходила у цілому краю. Найбільше зібрали — Ольга Шухевич із Тишківце, Марія Ревакович із Козьови, Омеля Хомик із Бережан, Марія Матковська з Черновець, Кекилія Куровець із Калуша.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК
 ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Наше Життя

РІК XXIX.

БЕРЕЗЕНЬ, 1972

Ч. 3.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажаємо

Окружним Управам і Відділам нашої організації

Управі Світової Федерації Українських
Жіночих Організацій (СФУЖО)

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Головна Управа   Редакційна Колегія
Союзу Українок Америки   „Нашого Життя“

ВОСКРЕСЕННЯ

Весна. Зима звільняє з-під холодних своїх обіймів землю. Зелені паростки пробивають собі дорогу через шкаралупу землі, почерез кору дерев — до сонця. У цю пору святкуємо Воскресення Ісуса Христа, побіду життя над смертю, добра над злом. На цю пору християнська релігія визначає час на те, щоб людина постила, відмовляючи собі те, що для неї приємне — зробила переоблік, перевірила своє відношення до самого себе, до своєї спільноти, до світу. У цьому допомогти нам може порівняння нашої життєвої постави до постави інших людей.

Із далекої, але завжди нам найріднішої Батьківщини — доходять до нас вістки про її героїських синів, та голоси їх самих. Обурені, читаємо про нелюдські умовини у в'язницях та таборах, про закриті суди, психічні та фізичні тортури. Терплять їх не тільки в'язні, але і їх найближчі. Робиться все, щоб їх принизити, зломати людину та її людську гідність. Але чи звернули ми увагу на те, що вони у цих умовинах старуються не тільки видержати, але змагають до внутрішнього росту — не тільки існують, вони живуть, змагаються, ростуть.

Якої ж внутрішньої дисципліни і залізної волі треба для цього! Треба вміти відрізнити мале від великого, цінне від маловартного, усталити чергування потреб, справ, цілей.

А ми у вільному світі? Ми демонструємо, вносимо протести. На цей раз з нами наша молодь, вона веде перед. Все це закріплює її почуття ідентичності, зв'язує із Батьківщиною.

А потім? Вертаємося додів і живемо, як жили, задоволені із сповненого обов'язку, розігріті виявами власного патріотизму. Повертаємося до щоденної рутини, до щоденного безперечного, вигідного життя. Але спробуймо приглянутися — яку вагу, яке чергування надаємо ми нашим справам! Спробуймо порівняти наші побутові умовини з тими, що в них живуть ті, за яких звільненням ми демонстрували і їх сім'ї — і те що вони, а що ми даємо з себе для нашої Батьківщини, для загального добра. Чи наші демонстрації самі собою становлять знак рівняння поміж тим, що даємо ми, а що вони? Коли будемо чесні самі з собою то побачимо, що треба нам зробити переступку вартостей, змінити їх чергування і відсунути на дальший плян те, що є тільки прикрасою життя, зречтисся неодної розкішної приємности, а на перших місцях поставити те, що потрібне нашій спільноті, що тут у наших умовинах зможемо дати з себе для нашого внутрішнього росту і для добра нашої Батьківщини.

В обороні України

ЗВЕРНЕННЯ СУА ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ

Натиск большевицького окупанта на наші рідні землі прибирає все гостріші форми. Після знищення нашої незалежної Церкви, жорстоких заходів русифікації та ліквідації наших культурних пам'яток, прийшла хвиля арештів і засудів культурних діячів України. Цей свідомий і послідовний похід на знищення нашої самобутності потряс ншим поселенням у вільному світі.

Рівночасно у З'єднаних Стейтах Америки ідуть заходи до зближення цих двох світових потуг. Заплянована подорож Ричарда Ніксона до Москви пройняли нас тривогою. Знаючи підступність большевицької системи, не передбачуємо для Америки користи з тих відвідин. Та незалежно від настанови Америки рішили ми звернутися до президента Р. Ніксона з проханням заступитися за права українського народу.

В обширному листі подали ми різні форми утиску на доказ поневолення і домагались його заступництва у тому напрямку. Цього листа, підписаного Екзекутивою СУА, розіслали ми нашим Відділам у З'єднаних Стейтах Америки. Просимо, щоб його підписали всі членки СУА, їхні родини і всі люди, що їм лежить на серці добро українського народу. Закликаємо всіх українців підтримати цю акцію Союзу Українок Америки. Численними підписами засвідчимо це домагання українців, замешкалих в ЗСА, в обороні наших братів в Україні. Листи з підписами будуть у відповідному часі передані до Білого Дому.

**ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

У березні 1972 р.

Свята Великого Посту

Всі народні обряди, що припадають на час Великого Посту, належать до весняного циклу. В давнину це було свято „весняного сонця“ — пробудження природи, що мало свої фази: 1) Заклинання і виглядання весни, 2) Зустріч і привітання. Весь народ виявляв свою радість піснями — веснянками — гагілками, танками, що відбувалися в гаях, близько лісу, на майданах, тощо. Вони були виявом їх релігійних уявлень (анімістичний світогляд). Такі веселі свята не гармонізували зі строгим і поважним Великим Постом, ані взагалі з християнською релігією. Частина їх затратилася, частина увійшла до християнських обрядів, які задержалися й до сьогоднішнього дня. (Веснянки, верба, паска, писанки).

Великдень — свято рухоме, то ж і час Великого Посту можна означити календарно. У важливіші християнські свята, що припадають на цей період, народ уплітав давні вірування, що зв'язані з приходом весни.

„Прологом“ весняного циклу є „стріча зими з літом“. Згідно з

антропоморфічним уявленням, стара баба — зима зустрічається вперше з красунею весною. Це свято Стрітіння Господнього (15 лютого). В цей день святити воду і свічки-громниці, що мали в господарстві протягом року магичну силу. Не раз це свято збігалось з сиропусною неділею, або масляною, з останнім тижнем м'ясиць. В цей тиждень їли тільки борошняні і молочні страви, найчастіше вареники з сиром. По масляній починається перший Тиждень Великого Посту. В понеділок, що зветься жилавим, або плоскозубом, пекли житні коржі-жильники, а до коржів їли тільки третій хрін із буяковим квасом та редьку. Горілка теж входила в це меню, бо нею треба полокати зуби, щоб нічого скоромного не залишилось. У першу суботу посту жінки замовляли панахиду і робили поминки з коливом. Це називалося „давати мисочку“. В неділю дівчата варили кашу з маком і на короткий час закопували в землю, щоб „всяка недоля пропала“.

Дня 24 лютого святкували св.

Власа — покровителя худоби. Можливо, він заступив передхристиянського божка Велеса — бога скоту й багатства, що про нього згадується в літописах і в „Слові о Полку Ігореві“.

В деяких місцевостях „Власові морози“ уважали останніми. Властивий весняний період починався з появою перших птахів. Це свято Обретіння або знайдення Голови Івана Хрестителя (9 березня). В народній тимології стало святом „Обернення“ або „оборотення“. Птахи обертаються до нас головами, бо збираються до відлету з вирію; чоловік обертається до жінки, взагалі все обертається обличчям до весни, а спиною до зими. Від цього дня люди слідкують за вістунами весни, закликають їх, ворожать на врожай і погоду. Ще сніг на полях, а вже прилітають жайворонки. Ось веснянка про них:

Чом ти, жайворонку, рано з вирію
вилетів?
І ще по горах сніженьки лежать,
І ще по долинах криженьки стоять!
Ой, я тії сніженьки крильцями
розжену,
Ой, я тії криженьки ніжками
потопчу.

Галасливі граки починають вити гнізда. Летять табунами дикі гуси, а діти підкидаючи їм соломую гукають:

Гуси, гуси, вам на гніздо, а нам на тепло.

Летять дикі качки, а дівчата замовляють гоголя викликаючи в черету:

**Ой, виплинь, виплинь, гоголю,
Винеси літо з собою
Винеси літо-літечко
Хрещатий барвіночок
Запашний васильочок.**

Котрій він покажеться, буде мати щастя. А гніздо чорногуза (бузька, лелеки) на хаті господаря, то безпека від пожежі. А свята Явдоха кличе весну (день преподобної мучениці Євдокії 14 березня), тому з вірію прилітають. Садівники обрізують сухе галуззя; добре посіяти розсаду капусти, щоб були великі головки. Коні і конюхи теж мають свого опікуна св. Конона (18 березня). Велике весняне свято — це День Сорока св. Мучеників, що припадає на 22 березня. Це початок календарної весни і зрівняння дня з ніччю. Цього дня прилітає 40 жайворонків, тому господині печуть 40 пташків — жайворонків, що їх діти розносять сусідам, співаючи веснянок. Дівчата частують хлопців 40 варениками або пиріжками. Добре посіяти горох, бо буде мати 40 стручків на кожному стеблі. Сорока кладе 40 прутків на своє гніздо, вона сьогодні ймениниця.

Важливий день Теплою Олексі (Олексія, чоловіка Божого) 30 березня. Він, як і Зосим та Саватій, — це опікуни бджіл і пасічників. В цей день виносять із бджільника вулики на пасіку з дуже цікавим церемоніалом, що його описали наші дослідники С. Килимник і О. Воропай. Також і рибалки святкують цей день, бо „щука — риба хвостом лід розбиває“, — а це початок рибаль-

ського сезону. Цим святом закінчується перша фаза весняних обрядів: заклинання чи виглядання весни. Їх характеризують такі веснянки:

**Прийди, весно, прийди,
Прийди, прийди, красна,
Принеси нам збіжжя,
Принеси нам красок.**

Благовіщенням (7 квітня) розпочинається друга фаза весняних обрядів. Привіт і зустріч весни. В цей день Бог благословляє всі тварини, рослини, землю, що до тепер відпочивала і не можна було її порати, а гуцули це образно виявляють, що „Бог вкладає голову з землю, щоб її розігріти“. Господарі випускають всю худобу на сонце і повітря. Зацвітають перші квіти: проліски, первоцвіт, ряс, сон-трава, а з ними пов'язано безліч різних ворожінь і повір'їв: „Топчу, топчу ряс, дай Боже, діждати і на той рік топтати!“

В церкві святять проскури, їх переховують, бо вони так як стрітенська і благовіщенська вода мають і цілющу властивість. Дівчата виводять перший танок: „Кривий таець“. Земля пробудилася, а з нею всі надії на добрий початок весняних робіт. Бо вже на Благовісника (Архангела Гавриїла) 2 квітня посвячують зерно для ярів посівів. Треба згадати, що четверта неділя Великого Посту це — Хрестя — (хрестопоклінна), а середа в цьому тижні це — середпістя, „ліст переламався“. На цей день пекли хліб у формі хреста („хрести“), частину якого зберігали у зерні, призначеному на посів. Ці вірування і ворожіння зв'язані з хліборобським побутом нашого народу і вірою, що сили природи треба задобрити, а молитвами до святих випрохати допомогу Божу. Тож і такі весняні свята як „Перша борозна“ і „Перша сімба“ є цього потвердженням.

Останній тиждень Великого Посту зветься вербним або страст-

ним, також шутковим, чистим, білим або жильним. Безліч народніх вірувань, що їх можна прослідкувати кожного дня, вимагають особісного обговорення. Вербні галузки (культ дерева) „Мертвецький Великдень“ на Страстний Четвер (культ небіжчиків), символічне значення яйця, писання писанок, печення пасок тощо. Можна припускати що це були приготування до зустрічі з весною, що все оживляла, навіть мертвих. Слід згадати про вогнища, що їх „живим вогнем“ запалювали чоловіки (ніколи жінки), на Страстний Четвер, щоб освітити дорогу небіжчикам, які прийдуть з вірію святкувати свій „Мертвецький великдень“, і у Великодню ніч. Вогнища ці запалювали в честь весняного сонця. Це весняне очищення вогнем, водою і магичними заклинаннями від нечистих сил. Піснями, танками і грищами зустрічали весну — Великий День.

**Ой, ти сонечко праведне, засвіти,
Землю-матінку пригорни, пригорни.**

Палили вогники і по хатах, як і тепер засвічені свічки і лямпати. Розуміється, що ніхто в ці магичні сили не вірить. Церква з ними боролася, деяким дохристиянським символам дала християнський зміст; (великодні вогні розкладали воїни, що сторожили гріб Господній), і забави перенесено на Великдень.

То ж і тепер по чудових Великодніх відправах ділимося вісткою, що воскрес Той, що став „Сонцем-Правди“ і смертю смерть подолав.

Наталія Чапленко

Література:

- М. Грушевський: Історія української літератури, том I.
- С. Килимник: Український рік у народніх звичаях, том III.
- О. Воропай: Звичаї нашого народу, том I.
- А. Свидницький: Великдень у Подолан.

Перший Великдень

Подаємо уривок з оповідання авторки „Христос Воскрес!“. У ньому змальований не тільки перший Великдень у звільненому від большевицького панування селі, але й почування дочки, що втратила була зв'язок із своїм батьком-священиком та релігією взагалі. — Ред.

— Слава Страстям Твоїм, Господи... — лилося з високих хорів легко і побожно.

Тоді знов палилися сотні свічок у темноті, кругом освітленої постаті о. Симона в чорному оксамиті риз, і так же побожно і о. Симон підносив до обходу святу плащаницю.

Сотні людей бажали приторкнутися до святині і зі сльозами провозжали її кругом церкви. Побожно падали на коліна і плакали. Плакали голосно, навзрид. Плакали не тільки жінки і діти, плакали здорові кремезні мужчини. Такого спільного щирого плачу ще здавалось не було ніколи. Свята плащаниця — символ померлого Бога — втілювався в людських душах у пережиту ними за ті довгі роки духову смерть і почування поклонення символічній тієї смерті виливалось у сльозах...

Плакав разом із людьми щиро від серця і отець Симон. Перший упав на коліна і приклався до святої плащаниці. А за ним безмежне море людей, кожний із своїм вогником свічки, як символом віруючої душі, — всі падали на коліна, вклонялись і цілували святиню...

Серед них Ірина тримала в руках свою свічку. Їй дивно ще бути вдень, серед людей, у церкві, падати на коліна та йти цілувати плащаницю. Їй здається, що всі дивляться на неї... Проте гарний побожний спів хору ось змушує вже відлетіти тим поганим думкам, а сила людської віри, що виливається в сльозах цієї величезної маси народу, скріплює і її віру.

З острахом підходить вона до обставленого сотнями палаючих свічок і вгорнутого сивою хмарою диму Господнього Гробу. Яка ж нечиста її совість і як шкода їй своїх колишніх думок! Як хотілося б їй легким серцем приложитися до цієї святині!

...А Він приймає й дозволяє вклонятися всім! Чистий чи нечистий совістю, грішний чи праведний, — Він здається бажав всім, хто прийшов до Нього нагадати про себе і тим навести на

добрий, Воскресінням очолений шлях...

Приймає поклін і від з острахом підходячої Ірини.

Приймає і родить надію на очищення, ніби своєю смертю несучи в її душу велике воскресіння... Другого дня, у страсну суботу, Ірина причащалась.

А коли ввечері через святочну, повну передвеликодних запахів тишу їхньої хатини, освіченої тільки червоним вогником лямпадки, пронісся врочистий, повільний дзвін — оповість Великодньої Ночі, на серці в неї було легко, спокійно й затишно. Рука сама, здавалось, піднеслася і зробила на грудях хреста.

У врочистій тиші замерла вона на народі церква. Тиша, таємна чеканням. Тиша, серед якої має статися щось надзвичайне. Тиша перед чимсь великим і значним. Свята і довгожданна така тиша...

І нагло серед неї в напружені чеканням серця доноситься здалека радісна оповість священика:

— „Воскресіння Твоє, Христе Спасе...“

— „Ангели оспівують на небесах“, — підхоплює хор.

— „І нас на землі сподоби — співають усі, — чистим серцем Тебе славити“.

Море народу ожило. Тиша сповнилася співом, рухом, хвилюванням.

Немов щось сталося, море голів заворушилось, блискучі хоругви здійнялись, поплили над головами в руках молодих, здорових хлопців, статочно ступали поважні чоловіки, бережно тримаючи св. євангелію, дарник і ікони в вишиваних рушниках. Наперед вийшов староста з великим дерев'яним хрестом пов'язаним білим рушником. Хресний похід рушив із церкви. Отець Симон у світлих блискучих ризах із святим хрестом у руках ішов перед хору і вів той величний похід із церкви в світ, щоб звістити йому велику радість Воскресіння Христового. І темна ніч світу прояснилася від

світла людських свічок, пуста тиша його сповнилася радісним співом хору, небо, немов зрадівши, засяло зорями і весь світ наповнився великим урочистим гимном Воскресіння.

Радісно дзеленькали дзвіночки на стовпі біля церкви. Не було дзвіниці, що колись у такі хвилини гриміла дзвонами й сяjala барвою світел. Не було дзвонів, величних дзвонів, що сповіщали радість Воскресіння в далекі простори. Та були дзвонарі і вони вміло творили радісний дзвін із малих дзвіночків на стовпі біля церкви, і під спів їх линули в небо й простори воскресні гимни хору й народу. Тиха ніч не тушила свічок у руках людей; вони тримали їх, як неугасний вогонь своєї віри та разом із зорями на небі творили одну сяючу радість неба й землі...

У дзвіниці, перед закритими церковними дверима, отець Симон підніс догори хрест і врочисто оповістив таке давно нечуте, дороге і вічно-знайоме: „Христос воскрес із мертвих...“

Хрестом розчинив двері до церкви. Радісну оповість підхопив хор і могутнім співом поніс велику вістку над морем народу в урочисту тишу Святої Ночі.

— Нехай воскресне Бог і розвіються вороги Його...“ — пролунало в тиші ночі.

— „Христос воскрес із мертвих смертю смерть подолав“... — радісно заспівав хор. Розкрилися двері церкви і сильне світло оновленою радістю залило входячих до неї людей.

Тричі вітав отець Симон народ і тричі здригалася церква від громової відповіді з тисячних грудей.

А тоді отець Симон зійшов до людей. Повільно й тихо вклоняючись до всіх, із кадилом повним пахощів ладану, він ішов у найдальші кутки великої церкви, як символ походу у світ до народу, щоб сповістити скрізь радісну вістку: „Христос Воскрес!“

— Воістину воскрес! — відповідали, розступаючись люди, вклонялися і з любов'ю дивилися на світлу постать свого знаного батюшки, отця Симона.

А він, здавалось, не чув більше ні своєї ходи, ні самого себе, не жив більше цим людським жит-

Хрестом розчинив двері до церкви.

Рис. О. Ванчицька

тям, лише чув одну велику радість у своїй душі, радість яка могутньою хвилею охоплювала його всього і виливалася у два короткі слова: — Христос Воскрес! І він ніс їх своєму народові...

А в одному кутку, загублена в натовпі народу стояла його дочка Ірина. Вона не бачила батька за стіною людських плечей, що тісно окружили її, лише чула час-від-часу його знайомий голос.

Але ось люди розступилися і просто перед нею з'явився він.

Уклонявся, кадив і говорив радісно і тихо, немов до неї самої: — Христос Воскрес!

У блакитно-сяючих ризах, із квітами і трикірієм у руках, огорнутий хмарою пахучого ладану з кадила, з дивним надземним сянням на блідому лиці, він здавався Ірині не її батьком, а символом віри духа його, що переможно з'явився перед нею у своїй найбільшій красі...

...Перед її очима стає раптом ліс... За возом, повним дров, босий, оббризканий грязюкою іде... Цей самий чоловік... І наспіває церковні псалми...

...А ось він зігнутий над хідником, поміж купою каміння, замашений пилогою і глиною, насунивши низько на очі кашкет, мо-

стить хідники... Люди проходять байдуже і знайомі не хочуть помічати, а часом ще хтось штовхне, немов спіткнувшись на камінь...

...А це знов стривожений посеред грязюки, з відстобурченими за пазухою грошима, спішить роздати їх людям, щоб не були вони в нужді, спішить не дивлячись на тривогу над містом, гуркіт ворожих літаків і гарматні стріли наступаючого фронту... Такий марний, убогий і збитий життям... І такий великий у своєму терпінні й чесноті...

...І ось тепер... Той самий дорогий її батько... У світло-блискучім уборі, з квітами й свічками в руках... Сяючий радістю, повний сили і краси! ...Такий, як колись, давно... Та ж борода, тільки засріблена сивиною... Те ж шовковисте, лише біле від сивини волосся... Коли б не та сивина, що немов освічує його тепер, здавалося б, нічого не сталося... Ось та ж сама тиха радісна усмішка... Ті ж теплі, сяючі любов'ю очі...

Зворушено, крізь сльози, Ірина дивиться в батькове дороге лише, сповнене тепер якимсь далеким від неї сянням, і у відповідь шепче йому чудесний привіт.

— Воістину воскрес!... — І чує в серці те чудо... І хочеться їй раптом упасти на коліна і покло-

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Обов'язковість

Ніяка дитина не розвиває почуття обов'язковості через ніч, це постійний довготривалий процес. Що в ньому найбільше допомагає, є приклад, постійний та послідовний. Коли діти бачать, що їхні батьки виконують часто неприємні обов'язки, їм буде легше взятися за свої власні зобов'язання.

Коли і як накладаємо обов'язки на дитину — грає також чималу роль. Дитина може збунтуватися, тому що на неї наложено забагато обов'язків, відповідальність за занадто багато завдань. Часто найстарша дитина бунтується, коли від неї зачасто вимагати опіки над молодшими, чи вимагати, щоб вона завжди служила їм за приклад правильної поведінки. Однак, коли дитина продемонструє, що на неї можна полагати у деяких конкретних справах, вона багато скористає, коли ми дамо їй відповідні обов'язки. В ідеальній ситуації, вісімлітня дитина повинна навчитися, що коли вона надто зволікає з одяганням, вона прийде тоді, коли усі вже виходять геть. В ідеальній ситуації підліток повинен навчитися, що бути „головою“ чи провідником, потягає за собою зобов'язання, а не лиш дає престиж. Не все ці ідеальні умовини існують, але ми, дорослі, мусимо подбати, щоб наблизити їх до ідеальних.

Дитина знайде багато задоволення у виконанні своїх обов'яз-

нитися тому чуду... Чуду, яке пережила на собі ця людина, її дорогий батько... Яке переживає вона...

— Воістину воскрес! — думає Ірина. — Воістину це воскресіння з мертвих! Як це не вірити Йому? Не поклоняться! Він — символ нашого життя, світлий ведучий вогник у наших терпіннях... Він — зміст нашої віри, нашого буття!

І свідомість викреслює нові життєві істини для Ірини, і знає вона, що будуть вони для неї вже вічні...

ків, коли вона бачить, що дорослі свідомі її поведінки. Коли хлопчина вчиться застібувати сорочку, а ми його похвалимо, праця стане приємнішою. Те саме відноситься і до підлітків: якщо вони почнуть збірку фондів для упосліджених, а ми їх за те похвалимо, праця для других буде йти легше.

В найглибшому розумінні, почуття обов'язковості розвивається в міру того, як дитина відчуває пошану до свого докідля, до людей з якими вона зустрічається. А це може статися лише тоді, коли дитина відчуває, що знею числяться і її шанують.

МЗО

Розмова з мамою

Ви вже вправді писали попередніми роками про важливість літніх таборів для дітей, але ніде не можемо знайти відповіді на моє питання, чи гадше моє побоювання. Більшість українських таборів провадять люди дуже молоді. Можливо, що вони мають досвід у таборванні, але чи можна їм повірити більше число дітвори, не кажу вже про підлітків, коли вони самі ще майже діти?

Марта Х. К.

Перше всього, хоч не маю точних даних під рукою, з практики мені відомо, що на провідників таборів ніколи не підбираються „майже діти“. Усі провідники — це випробувані виховники, що мають за собою певний вишкіл і хоч кількалітній досвід у виховній праці. Для підлітків (юнацтва) звичайно підбирається людина середнього віку, яка може здобути авторитет в очах своїх вихованців. Очевидна річ, що більшість проводу таборів мусить спочивати в

руках молоді з різних причин. Мало хто з людей середнього віку має відповідні вакації, і мало хто має відповідну енергію та силу. Однак, навіть допоміжні виховники не підбираються без розбору, а лише після старанної перевірки та вишколу.

Сам факт, що більшість виховників у таборах є дуже молоді, не свідчить зле про табори. Молодь звичайно вносить багато запалу, багато нових думок, молодь ще не знає, що „все так робилося“ і готова пробувати щось нового. Молоді люди приносять також виrozumіння до своїх молодших, яких їм повірено. Під керівництвом старшого провідника-коменданта можете сміло довірити свою дитину тим молодикам, які віддають свій вільний час вакацій на те, щоб їхні молодші товариші мали нагоду побути на вільному повітрі, у своєму товаристві.

Мушка

НОВІ КНИЖКИ

Діма: Кіт Музика. Ілюстрації Юрка Козака. Видання СУА, Відділ 83-й в Нью Йорку. Нью Йорк, 1971.

Світ дитячої фантазії — необмежений. Не всім дорослим дано зрозуміти його, чи навіть бачити його. Вміє це Діма. Вміє провадити дитячу увагу знайомими стежками уяви, а при тому звернути увагу, на нові, може небачені аспекти. При тому ілюстрації ЮКА доповнюють текст, малюючи нові, небачені образи. Мова співуча, образова, але вповні зрозуміла для дітей. Треба подякувати паням 83 Відділу, що дали нашим дітям у руки цю книжечку.

МЗО

Купуйте найновіші видання СУА:

Р. Завадовича: ЧАРОДІЙНІ МУЗИКИ

Діми: КІТ-МУЗИКА

Ціна по 2.50 дол. за примірник

Замовляти через Централю СУА

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТА ЩИРО ВІТАЮ ВИХОВНИХ РЕФЕРЕНТОК І УЧИТЕЛЬОК ДИТЯЧИХ СВІТЛИЧОК СУА —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Олена Климишин
Вих. Референтка Гол. Управи СУА

Остання постанова Олени Теліги

Думки й спомини в 30-л'ття смерті

В найбільше поширеному в світі журналі "Reader's Digest", що розходитья що-місяця по цілому гльобі на різних мовах щось в двадцятип'яти мільйонах примірників, є постійна стаття „Мій найбільш незабутній характер“. Щаслива доля дала мені зустріти таку людину, якій з права належалося би місце на сторінках "Reader's Digest". Їй присвячені ці скромні рядки.

Ще раз і ще раз перелічую роки. Віднімаю сорок другий від сімдесять-другого й мимо цієї нескладної математики не можу повірити, що ось уже проходять тридцять років від смерті Олени Теліги. Це так, як було тоді, коли в тривожну, воєнну зиму, в льодом закутий Львів, чорним вороном пробилася вістка про її смерть. Ніхто, хто знав Олену, не міг, не хотів повірити в її, саме її відхід. Бо мимо її касандрівського передбачування, а то й бажання закінчити своє життя коло на найвищому шаблі життя, ще перед початком спаду, закінчити „гарячою смертю, не зимним уміранням“, годі було повірити, що ця життерадісна, як живе срібло рухлива і блискуча Олена, може не бути, не сміятися, не запалювати...

Чи дійсно вже тридцять років немає цієї барвистої постаті, великої доньки свого народу, й передусім — великої поетки, яка свою поезію органічно пов'язала з чинною боротьбою за долю свого народу й уміла, як мало з її сучасників, в поезії не зрадити революцію, а в революції — поезію. Її поетичне слово не лише вело других, але й вело її несхибними дорогами аж до самої смерті.

Чи дійсно вже тридцять років з того часу, як наша поезія втратила одного зі своїх найбільших творців? Адже подивіться, переповнені книжками полиці книгарень. Чимало з них можна купити за ціну їх паперу, а поміж ними немає ні сліду з безсмертної творчості Олени Теліги. Якже самот-

ною є наша дальша боротьба за Оленині ідеали — без її віршів. А чимало з них це справжні бойові гимни, й водночас — шире золоту поезію. Щось не гаразд з нашою традиційною поетичністю, з нашими літературознавцями, зокрема з тими, що мали нагоду слідкувати за її літературним ро-

Олена Теліга з чоловіком Михайлом у Подєбрадах
Ukrainian poetess Olena Teliha and husband Mykhailo

стом. Нїдної повної збірки творчості Олени, нїдної монографії про неї, а навіть нїякої поважної спроби сїчки її життя і творчості!

А водночас свої і чужі знавці літератури й любителі поезії визнають Олену Телігу поеткою найвищої класи, а дехто, як Юзеф Лобсдовскі, ставить її поетичні твори вище поезії Лесі Українки. Де є і що роблять наші кандидати на докторські ступні з літературознавства? Чому вони, тридцять років від закінчення творчості цієї великої поетки, не зацікавилися нею й не дали своїй суспільності об'єктивної оцінки бодай її поезії.

Мені довелося познайомитися з Оленою Телігою в 1940 р. у Кра-

кові, в час т. зв. першої еміграції. Я знала вже раніше її вірші, друковані у „Віснику“. Нечисленні вони були й недовгі, але так трапляли до читача, так вривалися у його душу гостротою думки й витонченістю поетичної форми, що не давали читачеві спокою. Я ждала на новий вірш, прочитувала його вдесяте сама і з другими та захоплювалася його змістом і формою. Кожний з них був для мене наче новим об'явленням і новим наказом, чимсь далеко більшим за саму поезію. То-ж коли я стрінулася з Оленою Телігою, я зразу запитала її, які в неї нові вірші, бо з приводу війни „Вісник“ перестав виходити і не було змоги їх друкувати. Вона була очевидячки врадувана, що я знаю й ціну її друковані вірші, але якось нерado говорила про свою творчість, а на мої настоювання сказала: „як у такий час писати вірші!“

Хто переживав часи т. зв. першої еміграції 1939—1941 рр., той знає, що був це час трагічного роз'єднання українського націоналістичного світу, а водночас — час великих надій на — здавалося — близьке здійснення наших найгарячіших бажань. Це роз'єднання обняло з часом всю українську еміграційну громаду, заколотило її і так релятивний спокій, зганяло сон із наших очей. Воно захитувало довір'я до найближчих друзів, роз'єднувало тісно пов'язані гурти, а то й родини. Воно не оминуло й Олени. „Я не в силі тепер написати ні одного вірша“ — сказала вона мені після тижнів, а може й місяців нашого знайомства. „Часом щось клеїться серед довгої безсонної ночі, але як прийде ранок, а з ним наша нещасна дійсність, все втікає, як сполохана птаха“.

Олена мала свою особливу техніку творчості. Як кожний профан, що вривається в тайники чужої творчості, я питала її як творить вона, чи довго „виношує“ свої вірші. Не раз доводилося мені бачити надруковані рукописи

великих поетів такі покреслені, що з трудом можна було їх відчитати. То ж коли з поглибленням нашого знайомства й приязни я одержала від неї до прочитання її темний, мабуть у цератовій обгортиці, зшиток поезії, я знайшла в ньому стрункі колони віршів. Вони були написані її власною рукою, чіткі, рівні, без ніяких зчеркань та додатків. Я запитала її скільки разів переписувала кожний вірш, заки він осягнув свою досконалу форму. Олена з усмішкою, належною наївному питанню, відповіла, що вона не змарнувала ніодної картки цього зошити пишучи ці вірші, бо створила їх у своїй пам'яті, звичайно серед ночі. Бувало, як не вистачало ночі, її вірш „дозрів“ за дня і щойно як він „дозрів“, вона клала його на папір у цьому чорному зошиті. Бувало — звірювалася Олена, — вона вставала серед ночі, щоб записати вірша, не ждучи до ранку, хоч — додала — „своїх віршів, після їх створення, я вже ніколи не забуваю. Вони — продовжувала Олена — закарбовуються у моїй пам'яті і їх з неї ніяк не викинути, та всеж треба їх утривалити на папері“.

Олена плянувала видати вкоротці друковану збірку своїх віршів, але до того треба було їй ще — на її думку — попрацювати, а часи були несприятливі, тож відклала на пізніше.

Я мабуть не помиляюся, коли скажу, що у той складний час „першої еміграції“ Олена Теліга не написала ніодного вірша. Її дні і ночі проходили, як казала, „на шуканні правди“, а на ділі вона шукала доріг до поєднання своїх друзів і приятелів. Вони, розбиті на два табори, з кожним днем віддалювалися від себе. Їй близькими були обидва табори й вона кидалася від одного до другого, серед страшного напруження і хвилювання. Колись постійно усміхненої, хоч завжди гарячої Олени не можна було розпізнати. Вона билася, як риба об лід і це відбивалося на її обличчі, вдачі, поведінці. Її об'єднувальні заходи були безвсілдіні і ніяк не приспорювали їй приятелів. Відверталися від неї вчорашні друзі, що ранило чутливу душу поетки. Її

Олена Теліга

Заметемо вогнем любови межі.
Перейдемо у брід бурхливі води,
Щоб взяти повно все, що нам
[належить,
І злитись знову зі своїм народом.

Із вірша „Поворот“

особисту трагедію збільшувало ще її довголітнє пов'язання з чеською групою націоналістів, а водночас тісний зв'язок із Львівським „Вісником“ і вісниківцями.

Пригадую собі, як в один час, з видимим хвилюванням, вона сказала: „Як це сталося, що я опинилася у іншому таборі, як Кандиба й другі мої друзі з Подєбрад і Праги“? Згодом вона таки повернулася до своєї „чеської“ групи, якої символом і провідником для неї був „лицар без кази“ Ольжич. „Він напевно не лицемірить“ запевнювала себе переді мною, роздерта сумнівами, Олена.

Як можна було у такій атмосфері писати вірші!? Навіть такі як Оленіні, насичені сучасністю й призначені впливати на сучасних. Трагічне роз'єднання цвіту її покоління коштує їй і нас її поетичну мовчанку, може десятки її ненаписаних й ненароджених віршів.

Німецька армія швидким маршем посувалася на схід, звільнюючи зразу західні, а згодом східні українські землі з-під большевицької окупації. З нею машерували наші невеликі відділи, а з ними наші великі бажання і сподівання. У нашій наївності здавалося гам, що наближується визволення України. Емігрантам „першої іміграції“ відкривалася можливість повороту додому й участі в новому державному будівництві України.

Олена була одержимою своєю творчою участю у визвольній дії і в закріпленні відродженої держави. Ця ідея конкретизувалася в її уяві й слові в „повороті в Київ“. Цей клич об'їмав усе: і звільнення України, і її незалежність й всебічний розвиток, і закінчення втрачених років еміграції та експіацію всіх еміграційних прогріхів, і врешті надію, що рідна земля сцілить усі рани й об'єднає роз'єдане: „Заметемо вогнем лю-

бови межі“. Ця одержимість поворотом у Київ, прибрала форми такого неспокою й кетерплячки, що всяка думка про нові вірші була неможливою, зокрема після того, як німці взяли її Київ, якому ця пристрасна жінка і поетка віддала свою найпристраснішу й до смертну любов. Олена вже про ніщо інше не думала й не говорила. „Я вертаюся у Київ, ти чуєш, Ірено, я вертаюся у мій Київ“, — з цими словами вона віталася й прощалася зі мною. Вона перебувала немов у екстазі, про що говорили її вогкі очі, нервовий сміх. Жартуючи я казала їй: „Що-ж, ти повертаєшся в Київ, а я теж їду до Львова“, — хоч ні її, ні мені тоді літом 1941 року ще не стелилася була дорога з Кракова. „Коли ж ти вертаєшся, може й мені час пакуватися“ — жартувала я далі, а вона серйозно, з великим зворушенням казала: — „вже скоро, вже дуже скоро. Може завтра, позавтра, а може ще сьогодні...“ А потім додала: „Не питай мене про мій поворот, бо ти і так не розумієш, чим для мене є поворот у Київ“ і далі — „Ох, щоб можна було цей час переспати, а не чекати, чекати...“

Це була моя остання зустріч і розмова з Оленою. Мимо моїх песимістичних передбачувань, вона швидко виїхала з Кракова, хоч ще довго їй прийшлося чекати на зустріч із улюбленим і трагічним Києвом.

Після страшної вістки про арештування, а згодом розстріл гестапом Олени, я часто в думках проходила наші останні розмови. Блискуча, радісна Олена зміла винести тверде рішення й витривати при ньому до кінця. Вона твердо говорила про свій поворот до Києва з глибокою постановою раз на все закінчити з еміграцією. В свою поїздку на Україну вона не включала можливості повороту на захід. Либонь тому вона не послухала приятелів, щоб заховатися перед гестапом й не брала до уваги масових арештів української інтелігенції в Києві на два дні перед її арештом. Рішена не повторювати еміграції — залишилася в Києві, в самій пащі лева, аж до своєї, якже передчасної і трагічно гарячої смерті.

Лютий 1972 р.

Перед новим концертом

Якось спішила я на сходи, чи то засідання, і на сходах мало не спотикнулася на постать покійного уже Тодося Осьмачки. Хотіла заговорити, а він рухом дав знати, щоб мовчати: „Не перебивайте приємности слухати голосу“. Показується, що Осьмачка тоді прислухався, як Ю. Шашаровська відбувала голосові вправи під дирекцією, також покійного же, маестра Дуди. Якщо звичайні вправи вже могли настільки захопити слухача, то що ж тоді говорити про концерт!

Наша публіка мала вже нагоду слухати самостійного речиталю пісень та арій Юлії Шашаровської у 1968 р. Надзвичайно прихильні рецензії зустріли його, та дали заохоту до дальшої наполегливої праці над Богом даним талантом. Хоч Юлію Шашаровську українська громада знала і до цього як солістку, як радіо-дикторку, та навіть короткий час як акторку, її самостійний речиталь показав, що вона свого таланту не заковує, а дає йому можливість рости і розвиватися. Тому так дуже радіємо, що співачка підготовляє тепер знову самостійний концерт. Він заповідається незвичайно цікаво.

Дорога з українського села до концертної зали у ЗСА довга та нелегка. Почалась вона, за словами співачки, від її захоплення театральними групами й акторами, що відвідували її село. Музика в родині також відіграла велику роль. Батько Юлії — сільський музикант, сам майстрував скрипки, та грав при різних нагодах. Мама — співачка (тут Юлія сміється до своїх спогадів) — універсальна сваха, без якої не відбувалось ніяке весілля. Її спів лунав усюди, голосний, соковитий. Брат, скрипаль, закінчив консерваторію у Львові, у Миколи Колесси. Сама співачка починала співом у хорах, головню по таборах у Німеччині, але поважну працю над своїм незвичайним голосом почала, коли маестро Дуда відкрив її голос у якійсь виставі, та намовив до поважної праці.

У Дуди п-і Шашаровська навчалася 2 роки. За той час вона так полюбила музику, що не хотіла вертатися до театру. Манила її класична музика, а це вимагало послідовних студій. Їй порадили одну з кращих учительок Філадельфії, б. солістку Метрополітальної Опери, Граціолю Сільвен. За її намовою поступила Ю. Шашаровська до Academy of Vocal Arts, де, навчаючись у Роланда Форе, закінчила оперний курс. На закінчення його дала свій власний речиталь — концерт.

Як відчула Ю. Шашаровська перехід від вишкільних методів Дуди до Сільвен? Перехід не був надто трудний. Лиш Дуда клав натиск на меццо-сопран, коли Сільвен розвивала драматичний сопран тому, що у співачки є добра можливість високих тонів. Однак всна може проявитися не лиш у високих тонах. Доказом того є, що п-і Шашаровська у репертуар найближчого концерту плянує включити бойківські примітиви (вона автентична бойкиня з Дрогобиччини) в обробці Соневицького. Ці примітиви вимагають виконавця низьким альтом.

Які композитори Ю. Шашаровська найрадше співає? Оперні арії дають найбільші можливості виявити свій голос. Любить також Людкевича, Нижанковського, з новіших Кос-Анатольського, Майбороду, на слова Симоненка. Пісенний матеріал перевіряє із п-і Сільвен, у якої продовжує постійні вправи. Крім того дуже допоміжним співачці є її постійний акомпаньатор, проф. Б. Перфецький. Обидвоє допомагають п-і Шашаровській підібрати відповідну інтерпретацію до кожної пісні, відповідну до її голосу. З ними вона постійно працює, як над репертуаром, так і над вокальним вишколом. Репертуар Ю. Шашаровська старається виконувати у мові автора, бо вважає, що тоді можна найвірніше передати усі нюанси твору.

Свою сценічну кар'єру п-і Шашаровська розпочала в радіоавди-

Співачка Юлія Шашаровська
Singer Julia Shasharowsky

ції „На хвилях етеру“ Цікаво нам, чи й тепер не заманували її до радіспередач? Відповідь на це проста: до професійних компаній важко дістатися, а до аматорських не дозволяє їй Г. Сільвен, уважаючи що це пошкодило б радше ніж помогло б у її вишкільній та кар'єрі.

Беручи до уваги великий талант Юлії Шашаровської, її добрий професійний вишкіл та наполегливу працю над своїм голосом — можемо сподіватися, що вона має можливості великих досягнень на сцені. Великою поміччю в цьому стані їй феноменальна музична пам'ять, що уможливила п-ні Шашаровській запам'ятати розговор, тон та пісні її рідної Бойківщини.

Л. Бура

ПОДЯКА

В часі моєї хвороби Управа і члени 63 Відділу СУА в Дітроїті вказали для мене багато серця і зрозуміння. Не зважаючи на мою більше як річну відсутність у Відділі (через хворобу мого чоловіка) я відчувала їхні турботи та їхню увагу для мене. З глибини душі складаю їм подяку та в імені Відділу прошу відновити 2-річну передплату Нашого Життя для бабусі.

Д-р Валентина Савчук,
Гемкремк

ВЕЛИКОДНІЙ ДАР

На заклик нашої Різдвяної кампанії велике число Відділів відгукнулося. Це доказ на те, що членство дорожить своїм журналом і хотіло б зберегти його в дотеперішньому виді. Тому й проголосили ми створення запасового фонду Нашого Життя.

Отже продовжуємо збірку на наш журнал. Сподіємося, що й у часі Великодніх Свят приділите йому відповідну „писанку“ з Ваших фондів. Запасний Фонд Н. Ж. творитимемо силами цілої організації. До 50-ліття США сподіємось придбати 50,000 доларів. Тільки в такий спосіб зможемо забезпечити журналові розвиток і бюджетову рівновагу.

Нижче подаємо список Відділів, що зложили свої пожертви в лютому й березні 1972 р. Пожертви членок подаємо окремо.

Окр. Рада США, Філядельфія	25.00	61 Відділ США, Випані	50.00
Осипа Грабовенська, голова		Софія Онуфрик, голова	
Окр. Рада США, Дітройт	10.00	64 Відділ США, Нью Йорк	100.00
Ярослава Сена, голова		Марія Даниш, голова	
8 Відділ США, Бронкс	25.00	Збірка членок 64 Відділу США	145.00
Розалія Федьків, голова		70 Відділ США, Пассейк	100.00
24 Відділ США, Елізабет	25.00	Олена Площанська, голова	
Ірина Левицька, голова		78 Відділ США, Вашингтон	100.00
26 Відділ США, Гемтремк	25.00	Анна Гаврилюк, голова	
Катерина Кобаса, голова		84 Відділ США, Шикаго	30.00
38 Відділ США, Ленсінг	17.50	Н. Хойнацька, голова	
Анна Наконечна, голова		107 Відділ США, Сан Хозе	20.00
46 Відділ США, Рочестер	25.00	Ольга Візір, голова	
Таня Баб'юк, голова		108 Відділ США, Нью Гейвен	15.00
47 Відділ США, Рочестер	25.00	Ніля Павлюк, голова	
Іванна Мартинець, голова		Гурток Книголюбів, Рочестер	10.00
48 Відділ США, Філядельфія	14.00	Ірина Руснак, голова	
Марія Баб'як, голова			
57 Відділ США, Ютіка	25.00		
Олена Лукашевич, голова			

ЕКЗЕКУТИВА США

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк, довголітньої голови Окружної Ради США, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а родині висловлюємо глибоке співчуття.

Окружна Рада США, Дітройт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк, голови Окружної Ради США, складаємо 25 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а родині висловлюємо глибоке співчуття.

Окружна Рада США в Ньюарку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу невіджалуваної громадської діячки, голови Окр. Ради США, бл. п. Марії Когутяк складаємо 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж. Родині й Відділам Округи висловлюємо шире співчуття.

Окружна Рада США в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк складаємо 15 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі.

85 Відділ США, Сиракузи, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Василя Гусара, батька членки Окр. Ради і 33 Відділу США п-ні Іванки Яремко, складаємо 10 дол. на фонд Укр. Церкви в Потребі, а родині висловлюємо шире співчуття.

Окружна Рада США в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Івана Мисіва, батька наших членок Марії Хоркавої й Ірини Кикента бл. п. о. Будза, батька нашої членки Ірини Мигаль складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

29 Відділ США, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Василя Гусара, батька мистецької референтки Іванни Яремко, складаємо 45 дол. на будову церкви св. Миколая у Вілмінгтоні, а родині висловлюємо глибоке співчуття.

Членки 33 Відділу США ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк, довголітньої го-

лови нашої Окр. Ради, складаємо 25 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа і членки 47 Відділу США ім. Лесі Українки в Рочестері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Олени Чуби, довголітньої членки Окр. Ради в Шикаго, складаю 5 дол. на Різдвяний Дар Н. Ж.

Олена Турула, голова
74 Відділу США

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашої членки бл. п. Марії Ярошевич із роду Щербів, складаємо 10 дол. на Фонд П'ятсот, а родині висловлюємо наше щире співчуття.

Управа 82 Відділу США в Бронксі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Гіларія Білінського, батька п-ні Осипи Грабовенської, місто голови Гол. Управи, складають 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа і членки 88 Відділу США ім. Кн. Ольги у Філядельфії

У ПАМ'ЯТЬ бл. п. Гіларія Білінського, батька п-ні Осипи Грабовенської, складають 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Ірина і Ярослав Качанівські
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Ганна Дмитерко-Ратич
Едісон, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу кузинки бл. п. Ірини з Михайлових Дурбак, членки 22 Відділу США в Шикаго, складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Володимира Михайлів, Бетлегем

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-р Доміцелі Гупало-Ясінчук складають 25 дол. на Фонд Мати й Дитина

Петро й Ірина Поповичі
проф. Дмитро Шумей
Елмвуд Парк, Ілл.

У ПАМ'ЯТЬ покійної Марії Кізюк складаю 10 дол. на Музей США, а товарищі Теодозії Кізюк-Пастушок висловлюю своє співчуття

Марія Ясінська-Мурована

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Труфин складають 13 дол. на Фонд Мати й Дитина

Д. Свідерська (2 дол.), по 1 дол.:
О. Лаба, С. Боднар, С. Бішко, О. Олійник, А. Сенів, Н. Римар, С. Баб'як, О. Вересюк, А. Римарчук, Т. Кривулич, М. Юрчук

Наші ювілятки

Грсмаська діячка Маруся Бек
Miss Mary Beck was honored by two
testimonial dinners at her leap-year
birthday in Detroit, Mich.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ МАРУСІ БЕК

Переступний рік 1972 дозволив українській громаді Дітройту відзначити день народження радної міста Марусі Бек. Вона бо народилася 29 лютого і тому святкує свій день народження тільки що чотири роки.

І дійсно 25 лютого 1972 р. в Українсько-Американському Осередку відбувся бенкет заходами українських організацій Дітройту. Комітет для вшанування створили: Окружна Рада ССА, Український Золотий Хрест, Відділ ОЖ ОЧСУ і Жіноче Товариство Просвіта. До Ділового Комітету ввійшли пані — Емілія Запорожець, голова, Ярослава Сена, Стефанія Легета, Юлія Осадчук, заступниці, Василина Марфей, писарка, Станіслава Гайда, скарбничка, Одарка Витвицька, контролерка.

Маруся Бек була першою жінкою, вибраною на раду міста Дітройту. В управі міста вона провела п'ять каденцій у рр. 1949—1969. У 1958 р. вона очолювала Міську Раду і в такій функції дуже часто заступала посадника.

Маруся Бек народилася у Форд Ситі, Па. Середню освіту вона частинно здобула в Галичині, куди вислали її патріотичні батьки. Повернувшись до Америки вона закінчила тут правничі студії. У тому часі часто проявляла себе в українській громадській праці. На Першому Жі-

ночному Конгресі у ЗСА у 1932 р. в Нью Йорку вона належала до головних промовців. Від 1934 р. перенеслася до Дітройту, де брала живу участь у праці ССА. У тому часі почала видавати місячник „Жіночий Світ“, що був першим жіночим журналом поза межами України. „Жін. Світ“ містив також організ. матеріал ССА, отже був передвісником нашого журналу.

В новішому часі Маруся Бек виявила себе також у жіночому русі, фундуючи Літературний Конкурс жіночого пера при СФУЖО. Це сталося в 1959 р. на Другому Світовому Конгресі в Нью Йорку. Дотепер проголошено 13 Літ. Конкурсів у різних жанрах. Підготовляється видання літ. збірника, присвяченого Конкурсам.

З нагоди недавнього свого свята ювілятка зложила 500 дол. на видавничий фонд дитячої літератури.

Наші Градуантки

Округа Шикаго подала нам список молодих жінок, що закінчили в 1971 році вищу освіту. Цю відомість надіслала п-ні Віра Боднарук, пресова референтка й їй широ за те дякуємо.

Марійка Івашук, студії історії в Нортістерн Ілліной університеті із ступнем В.А.

Ніна Оборковська, студії елементарної педагогії і російської мови в тому ж університеті із ступнем В.А.

Оксана Яримович-Богач, студії історії, російської мови й літератури в тому ж університеті із ступнем В.А.

Марійка Глібчук, студії еспанської мови й літератури в університеті Ілліной Сіркл Кемпус із ступнем В.А.

Оксана Скуб'як, студії англійської мови й літератури в тому ж університеті із ступнем В.А.

Ірина Савка, студії англійської мови й літератури в тому ж університеті із ступнем В.А.

Ганнуся Фаріон, студії політичних наук у тому ж університеті із ступнем В.А.

Оксана Касіян, студії спеціальної педагогії в тому ж університеті із ступнем В.А.

Зорянна Городиловська - Стахнів, студії фармації в університеті Ілліной Медікел Сентер із ступнем В.С.

Ліда Головата-Возна, студії фармації в тому ж університеті із ступнем В.С.

Діана Шандра, студії медичного доглядництва у Трітон Каледжі із ступнем А.А. і Р.Н.

Новинки з Централі

Дня 23 січня 1972 відбувся Окружний З'їзд у Шикаго. Доповідь „Проблеми і труднощі Окружних Рад“ виголосила п-і О. Грабовенська, місто-голова Гол. Управи. Головою Окр. Ради перевибрано п-і Любославу Шандру. Наше привітання!

Дня 12 лютого відбулося у Філядельфії засідання Екзекутиви ССА. У ньому взяли участь члени Екзекутиви за винятком пп. Марії Одежинської, секретарки, Ірини Качанівської, касієрки, які були перешкожені. Темою нарад були організаційні справи і зв'язки.

Дня 6 лютого 1972 відбувся Окружний З'їзд ССА у Дітройті. Гол. Управу заступала п-і Анастасія Вокер, орг. референтка. Головою Окр. Ради перевибрано п. Ярославу Сену. Наші гратуляції!

Дня 13 лютого відбувся Окружний З'їзд ССА у Філядельфії. Доповідь на організаційні теми виголосила п-і Іванна Рожанковська, місто-голова Гол. Управи. Головою Окр. Ради вибрано п-і Галину Царинник. Наше привітання!

КАРТотеКА ЧЛЕНок

Ще в попередній каденції ухвалено завести в кожному Відділі й Окрузі картотеку членства. Наша орг. референтка Анастасія Вокер вставила це у плян праці Відділів і Округ на 1972 рік. Окремим об'їзником поручила це виконати, додаючи зразок членської картотеки. Картотека повинна обіймати ім'я й прізвище, адресу, телефон, день вступлення, освіти і звання, членство в інших організаціях та заінтересування членки.

ОПЛАТИ ВІДдіЛІВ ССА ЗА 1972 Р.

Ряд Відділів ССА поспішив вирівняти свої оплати за біжучий рік у перших місяцях 1972 року. Цілу або частинну належність заплатили такі Відділи: 1 і 64 з Нью Йорку, 5, 23 і 37 з Дітройту, 20 і 44 із Філядельфії, 14 із Гюстону, 21 із Брукліну і 55 із Лос Анжелесу. Це є гарний приклад упорядкованої господарки, що його повинні наслідувати й інші Відділи ССА.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДІТРОЙТ. МИШ.

Саме рік тому 19 березня 1971 р. потрясла нашу громадою сумна вістка про смерть громадської діячки **Івонни Цісик**. Від ранніх літ свого життя працювала вона широко для свого народу.

Івонна з Тарнавських Цісик народилася у 1918 р. в Бережниці біля Самбора. Її батько був старшиною УГА і тому родина з не-

Бл. п. Івонна Цісик

Late Ivanna Cisyk, member of UNWLA Branch 63 in Detroit

мовлятком слідувала за ним у похід за Збруч. Повернувшись у 1922 р. жила у Камінці Струмільській, а потім у Львові. У 1940 І. Тарнавська одружилася з Богданом Цісиком, журналістом і репортером львівського радіа. Невдовго прожило молоде подружжя разом. Богдана Цісика арештували большевики і далеко пізніше дійшла до дружини вістка про його смерть.

Іванка Цісик ще молодою дівчиною включилася була в громадську працю. По втраті чоловіка вона стала змістом її життя. У таборі Карльсфельд брала участь в організуванні Укр. Червоного Хреста, щоб допомагати воякам І Укр. Дивізії. У таборі Берхтесгаден вона допомагала воякам УПА, що прибували до Німеччини.

У 1949 р. Івонна Цісик виїхала з матір'ю до брата Ярослава у Дітройт. Хоч здоров'я її було слабке і заробіткова праця виснажу-

Для нашого журналу

Знов можемо ствердити, що наші пресові референтки і прихильниці старалися приєднати нам нових передплатниць. Деякі з них уфундували „Наше Життя“ своїм близьким чи знайомим. Ми їм широко вдячні за те, що разом із нами стараються впровадити наш журнал в українську родину.

Пригадуємо всім, що за п'ять приєднаних передплатниць висилаємо примірник перекладу Лесі Українки „Дух Полум'я“.

Приєднали нам нових передплатниць:

Святослава Барусевич, Кергонксон (89 Відділ)	2	Стефанія Гаврилюк, Менвіл (92 В.)	1
Марія Баб'як, Філадельфія (48 В.)	1	Леонтина Галяженко, Дітройт (63)	1
Д-р О. Т. Хортік, Атенс	2	Орися Гевка, Норрістаун (98 Від.)	2
Надія Дзидзан, Шикаго (22 Від.)	1	К. Горбачевська, Монреал	1
Д. Древницька, Парма	1	І. Головата, Кравн	1
Неоніля Дубицька, Шамокін	1	Анна Кизима, Нью Йорк (4 Від.)	4
Надія Фалько, Бріджпорт (73 В.)	1	Ольга Курчак, Іст Медов (103 В.)	1
Івонна Городиська, Шикаго (22 В.)	2	Дарія Камінська, Джексон (83 В.)	2
		Іван Костюк, Трентон	1

Список дальших подамо в черговому числі.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

вала її серце, все ж даліше віддавалась громадсько-політичній роботі. У 63 Відділі США належала до найбільш активних членок. Коли вона була головою, тоді традиційні вишивані вечерниці Відділу стали атракцією Дітройту. Особливо дбала вона про культ. освітню ділянку, включаючи завжди у сходинок якусь гутірку, доповідь, чи деклямацію. Рівночасно була активною членкою ООЧСУ та АБН, зорганізувала на терені Дітройту Лігу Українських Жінок в якій була головою. Пізніше стала головою Відділу Об'єднання Жінок ОЧСУ та належала до Гол. Управи цієї організації. Як дуже релігійна людина працювала активно в Марійській Дружині при парохії Непорочного Зачаття.

Занепадаючи на здоров'ї Івонна Цісик перейшла операцію серця. Тоді говорила: — Хочу бути здоровою, бо мушу ще багато зробити. — І дійсно в громадській праці мала багато успіхів, що їх здобувала завдяки гарним прикметам своєї вдачі і солідній підготові до громадських завдань.

В особі Покійної членки США і ОЖ ОЧСУ втратили зразкову по-сестру, що її всі шанували за гарні прикмети її душі. Своєю невтомною працею вона доказувала свій патріотизм. Тому в першу болючу річницю її смерті схилиємо наші голови перед світлою її пам'яттю.

Леонтія Боднарчук

У пам'ять чоловіка членки нашого Відділу бл. п. **Павла Сіділо**, що покинув земний світ 6 вересня, а був похований 10 вересня 1971 р. з Укр. Кат. Церкви св. Йосафата у Воррені — членки 5 Відділу США зложили 100 дол. на Дім для Старших США у Дітройті. Дружина Покійного п-ні Феся Сіділо зложила 10 дол. на пресовий фонд нашого журналу.

Бл. п. Павло Сіділо народився в с. Пулюхів Великий Перемишлянського повіту. До Америки приїхав у 1913 р. і прожив 77 років. Полишив у глибокому смутку дружину, дві дочки, шість внуків і три правнуки.

Нехай земля прибраної батьківщини буде йому легкою!

Анастасія Біловус
пресова референтка 5 Відділу
США ім. кн. Ольги

ПОЖЕРТВИ

У РІЧНИЦЮ смерті нашого дорогого й незабутнього бл. п. інж. Володимира Стрілецького складаємо 20 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Д-р Володимир і Уляна Білецькі
Д-р Євген і Олена Мартиноки
Толмедж, Огайо

У ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ смерті бл. п. Катерини Маланюк, дорогої моему серцю порадилиці, посилаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а пам'ять про неї останеться у моїй душі до смерті.

А. Маланюк, братова
Іслінгтон, Онт.

Вісті з Централі

Недавно тому вислано обіжник до орг. референток з переліком найбільш важливих завдань. До них належить у першу чергу картотека членок і програма ширших сходин. Зразок одного і другого є залучений.

Орг. референтки повинні з цим докладно зазнайомитися. Я певна, що багато Відділів має вже членську картотеку. Та можливо, що не всі дані у Вас заступлені. Прохаю це провірити і доповнити.

Те саме торкається програми ширших сходин. Вони відбуваються у кожному Відділі за певною схемою. Та радимо переглянути наш зразок і порівняти його з перебігом Ваших сходин. Це торкається особливо менших Відділів, що не відбувають засідань Управи. В таких Відділах усі біжучі справи обговорює загал членства.

Анастасія Вокер

Орг. референтка Гол. Управи

Допомога молоді поза межами ЗСА — це ділянка Суспільної Опіки, що вимагає особливої уваги. Відділи СУА не є спроможні покривати великих коштів суспільної опіки, тому просяться всіх людей доброї волі включитися в акцію спонзорювання стипендій для української молоді і шкіл українознавства поза межами ЗСА. Особливо пекуча потреба фінансової допомоги потрібна в Бразилії, Аргентині та в Польщі, де наші люди живуть у дуже важких фінансових умовах.

Референтки Сусп. Опіки Округ і одиноких Відділів СУА повинні розвинути акцію приєднання спонзорів у своїх осередках. Напевне знайдеться серед наших людей чимало охочих допомогти молодим в їхніх студіях. Треба лиш спопуляризувати цю акцію допомоги молоді. В місцевостях, де є Студентські Громади, ваохотити студентів включитися в цю акцію придбання спонзорів, беручи до уваги, що старші все дуже радо вітають корисні почини української студіюючої молоді.

Стипендія для учнів в Аргентині й Бразилії є 15 дол. місячно, в Польщі

10 дол. Також 5-доларові місячні датки можна приймати та сполучувати на одну стипендію. Гроші посилає спонзор через Централю СУА та одержує адресу студента для листування.

Т. Савицька

референтка сусп. опіки

У березні ц. р. розіслали ми Відділам виказ обов'язкових оплат до Централі за 1972 р. на т. зв. драбинках. Ми пригадали також Відділам, що не вирівняли доплат за 1971 р., а також тим, що не вплатили ще належностей за 1971 р., щоб вони це якнайскорше зробили.

Фонди Нашого Життя і Музею стали тепер обов'язковими. У тих рубриках ми не вставляли ніяких сум, щоб залишити Відділам якнайбільшу можливість для пожертв. Обидва осяги — журнал і Музей — вимагають нашої постійної підтримки.

Ольга Муссаковська

Фін. референтка Гол. Управи

Зима вже минула. Тепер догідний час, заки почнемо виїздити за місто, на уладження виховних семінарів. Доростаюча молодь є великою турботою батьків і громад. Використаймо цей час! На доповідачів просім фахівців. Кожна місцевість їх має і вони радо послужать батькам і громаді.

Олена Климишин

Вих. референтка Гол. Управи

ДОПЛАТИ ВІДДІЛІВ СУА

У січневому числі подано список Відділів, що вирівняли свою доплату за 1971 рік. У міжчасі дальші Відділи поспішили її вирівняти. Це були Відділи: 10, 41, 42, 44, 48 і 88 у Філядельфії, 37 і 63 у Дітроїті, 72, 83 і 104 у Нью Йорку, 33 і 60 у Клівленді, 9 у Бінгемтоні, 15 у Честері, 16 у Міннеаполісі, 18 у Пассейку, 45 в Елизабеті, 50 в Анн Арборі, 59 у Балтиморі, 69 у Лорейні, 78 у Вашингтоні, 99 у Вотервліті, 22 і 101 у Шикаго, 105 у Стейтен Айленді, 107 у Сан Франціско. Є ще частина Відділів, що не вирівняли цієї належності. Прохаємо це приспішити.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас дня 16 січня 1972 р. наша найдорожча і невіджалувана Дружина, Мати й Бабуна, бл. п.

МАРІЯ з Токарських КОГУТЯК.

Горем прибиті складаємо щиросердечну подяку Вам, пані Голово, що не пожаліли труду приїхати з далекої Філядельфії, щоб своєю присутністю вшанувати пам'ять дорогої нам Особи і щоб на чолі і разом з Управою і численними Союзнянками усіх Відділів Рочестерської Округи відпровадити Покійну на вічний спочинок. Своєю присутністю і теплим, щирими словами на поминках, Ви, дорога пані Голово, висловили любов, пошану, признання і подяку усіх Союзнянок за довголітню жертвенну працю на союзному полі.

З глибини нашого серця дякуємо за високу оцінку нашої дорогої Особи, як прикладної дружини, матері й суспільної, невтомної працівниці, проголошуючи рішення членок СУА поставити Покійній живий пам'ятник у формі постійної стипендії імені Марії Когутяк для незаможних дівчат-студенток у Бразилії, охочих за прикладом Покійної працювати для добра громади й українського народу.

На Ваші руки складаємо теж сердечну подяку всім Управам і членкам СУА, які тривожно турбувались здоров'ям у часі недуги нашої найдорожчої Людини, пересилаючи картки індивідуальні й збірні з побажаннями видужання, як рівнож пересилаючи квіти.

Дякуємо за численну участь Союзнянок у парастасах і організовану участь у походах із вінком місцевого 57 Відділу СУА на чолі, відпроваджуючи свою улюблену Провідницю у далеку дорогу.

Усім християнське Спасибі!

ВОЛОДИМИР, ВСЕВОЛОД, ЛІДІЯ, РОМЦЯ і ЮРЧИК КОГУТЯКИ

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

ПОЖЕРТВА

З нагоди 20-ліття 11 Відділу СУА ім. княгині Ольги в Трентоні щиро вітаємо Управу і членок і складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

91 Відділ СУА ім. Олени Кисілевської в Бетлегемі, Па.

• ХРОНІКА •

Округа Дітройт

Відвідини І. Кашубинської. Дня 9 жовтня 1971 р. в гостинному домі п-ні А. Вокер відбулася зустріч голови сусідньої Окр. Ради з представницями Відділів місцевої Округи. Зустріч відкрила п-ні Я. Сена, голова. У свobodній розмові присутні обмінялися поглядами на проблеми Округ. Гутірку докінчили при перекусці, що її подала господиня дому. Зустріч залишила приємне враження.

Мистецька виставка Марії Гарасовської-Дачишин. Для влаштування цієї виставки об'єдналися: Окр. Рада СВА, Укр. Зол. Хрест, Жін. Т-во „Просвіта“, Об'єднання Жінок ОЧСУ. Її відкрила 18 листопада 1971 р. в залах церкви св. Йосафата голова Окр. Ради Ярослава Сена. Головне слово виголосила наша золотоуста Маруся Бек. „Страждання і поривання“ — це було мотто її характеристики жінки-мистця, яка показала тут свій дорібок. Від рідного дому на Сокальщині через студії малярства й педагогічні в Кракові, вчителювання на Помор'ї, скитальщину в Німеччині, мистецькі курси для молоді в Шикаго — це шлях страждання і поривання Марії Гарасовської-Дачишин. Завдяки мистецьким

якостям картин, дбайливій підготові виставки та успішній співпраці жіночих організацій на відкритті виставки було велике число присутніх. Вже першого дня закуплено багато картин.

О. Лісківська

Жалобні сходини 23 Відділу СВА Дня 13 лютого 1972 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті о. прелат Бохневич і о. Климчук відправили Службу Божу і Панахиду за бл. п. Ольгу Басараб, патронку Відділу. Членки Відділу стояли по середині церкви в жалобних відзнаках. По відправі всі зійшлися в церковній залі. Перед гарно удекорованим портретом Ольги Басараб голова Марія Ясінська відкрила програму жалобних сходин. По відспіванні гімну „Боже Великий“ культ.-освітня референтка Окр. Ради Одарка Витвицька виголосила доповідь „Жінка в боротьбі за волю України“, а містогорова Окр. Ради Олена Лісківська розказала про сл. п. Аллу Горську, яка згнула з ворожої руки 28 листопада 1970 р. З черги вірш М. Степаненка „На могилі Ольги Басараб“ віддеклямувала А. Королишин, а вірші Ліни Костенко відчитали О. Витвицька і В. Гординська. Наприкінці голова Окр. Ради Ярослава Сена закликала всіх присутніх включитися

Олена Теліга

За вікнами день холоне
У вікнах — перші вогні...
Замкни у моїх долонях
Ненависть свою і гнів!

Із вірша „Вечірня пісня“

в акції протесту проти арештів і переслідувань в Україні. По програмі подано перекуску. Жалобні сходини закінчено гимном СВА.

Пресова референтка

Свят-Вечір 26 Відділу СВА. Дня 9 січня 1972 р. зійшлося велике число людей у шкільній залі. Свято почалося сценкою „Слава во вишніх Богу“, що її приготувала вчителька парохіяльної школи Ольга Михайлович. У ній виступило понад 50 дітей. Голова Катерина Кобаса привітала присутніх. Коли о. Ігумен Лотоцький провів молитву, всі присутні поділились просфорою. По закінченні вечері провід програми перебрала почесна голова Катерина Хом'як. У своєму слові ведуча згадала, що Відділ уже більш як 30 років улаштовує спільний Свят-Вечір і підтримує наші традиції. На її прохання святочні побажання зложили о. Жидан, о. Фединяк і о. Височанський, а потім орг. референтка Гол. Управи СВА А. Вокер, яка висловила Відділові подяку за зберігання наших звичаїв. Опісля ведуча представила Сестер-учительок, вих. референтку Олену Климишин, голову Сестрицтва Марію Явну, голову Апостольства Молитви Анастасію Буляк і почесну голову 63 Відділу СВА Теодозію Стельмах і інших. Наприкінці промовив о. Ігумен Лотоцький і розвеселив усіх присутніх. Подякою для Господарського Комітету (Марія Дидів), що підготував вечерю, закінчено програму. З приходу Свят-Вечора пожертвувано 25 дол. на пресовий фонд „Нашого Життя“.

Пресова референтка

Жіноцтво в обороні переслідуваних. Переслідування й арешти українських культурних діячів потрясли всією українською еміграцією і збудили її до з'єднаної акції протестів. На терені Дітройту таку акцію всіх організацій започаткував 96 Відділ СВА. Найперш молоді його членки (25—30 літ) розпочали листовну акцію, а деякі з них взяли участь в американській радіопрограмі „Нюскол“ із тією справою.

Та на тому акція 96 Відділу не за-

Із виставки Марії Гарасовської-Дачишин у Дітройті:

Зліва на право стоять: В. Гординська (СВА), О. Остап'як (СВА), О. Витвицька (СВА), Н. Легета (ОЖ ОЧСУ), Маруся Бек, Я. Сена (СВА), М. Гарасовська-Дачишин, М. Квітковська (УЗХ).

Regional Council in Detroit, Mich. arranged an exhibit of paintings of Maria Harasowska-Dachyshyn

кінчилася. З ініціативи голови Віри Андрушків відбулася 9 лютого нарада з представниками Відділів УЖКА, українського студентства й Окр. Ради США. У висліді створено Ініціативний Комітет Оборони Переслідуваних в Україні. Його завданням є:

1. Продовжувати та поширити листовну акцію, започатковану 96 Відділом США.

2. Зорганізувати, теж за проектом 96 Відділу, День Молитви за переслідуваних в Україні. Богослужби мали б відправлятися в українських церквах усіх віровизнань.

3. На ширших громадських зборах притягнути до співпраці всі українські організації Дітройту для створення постійного Комітету Оборони Переслідуваних на терені Мишигену.

Членкам 96 Відділу США належить признання за цю ініціативу.

М. К., пресова референтка

**

Округа Нью Йорк

Свят-Вечір 1 Відділу США. 15 січня 1972 р. членки й гості засіли при традиційно накритих столах. На кожному були колачі, кутя, узвар і дві свічки, а по середині в керамічній вазі стояв сніпок пшениці. Не бракувало також ялинки на окремому столику. Святом проводила імпрезова референтка Катруся Папуга. По спільній молитві слідували доповіді: „Історія Різдвяних страв“ (Михайлина Баран) та „Свят-Вечір в Україні“ (Ольга Сливка). Тоді наші госп. референтки пп. Наталія Валько, Катерина Король і Осипа Дудинська почали вносити на столи традиційні страви. Залунав голос дзвінка і до залі ввійшли колядники із звіздою. Це були діти наших членок, а їх підготувала наша вих. референтка Євгенія Вацки. Дітей запрошено до стола, а голова О. Сливка кожне обдарувала.

По закінченні вечері всі присутні висловили признання нашим новим госп. референткам. Під час спільної коляди виринула думка провести збірку на наш журнал. Присутні зложили 73 дол. Свят-Вечір пройшов у веселій та дружній атмосфері.

Марія Мотиль

Вечір у пошану Митр. Андрея Шептицького. Вечір (18 грудня 1971 р.) відкрила містоголова 64 Відділу США Марія Даниш. Панелістками були пп.: Марія Савчак, Христина Навроцька й Оксана Щур.

П-ні М. Савчак у доповіді „Митрополит — громадянин“ підкреслила, що цей великий Князь Церкви дбав передусім про оновлення християнського духа й про піднесення церковно-релігійного життя. Старався також двигнути національно-політичне, культурне й соціально-економічне життя нашого народу. Тема доповіді п-ні Х. Навроцької була „Митрополит Шептицький і молодь“. Митрополит розумів молодь і оточував її своєю опікою, зокрема сиріт і пластунство. Доповнила тему кількома особистими спогадами із зустрічей з цим великим приятелем молоді. П-ні О. Щур присвятила свою доповідь Митрополитові — меценатові національної культури, зокрема в царині музейництва й образотворчого мистецтва. Заснований Митрополитом у 1908 р. Церковний Музей став незабаром Українським Національним Музеєм і відіграв велику роль в розвитку української мистецької культури. Любов до мистецтва спонукала Митрополита заопікуватися малярською школою Олекси Новаківського.

В дискусії деякі присутні поділили особистими споминами про Митрополита, інші заторкнули ширші проблеми, зв'язані з його особою: Юліян Савчак згадав про філантропічну діяльність Митрополита, Іван Близнак про шкільну бойківську дівочу й Митрополита, Володимир Барагура говорив про цивільну відвагу й політичну далекозорість Князя Церкви, Тиміш Білостоцький про місійно-реколекційну працю серед карпатських чабанів та візію теперішньої мартирології Української Церкви Слуги Божого. Спомини останнього ввійшли

Із Свят-Вечора 1 Відділу США в Нью Йорку:

Малі колядники колядують на Пресовий Фонд Н. Ж.

Young carolers at the Christmas Party of UNWLA Branch 1 in New York City

як документарний матеріал до беатифікаційного процесу цього великого Божого Подвижника.

Вечір гідно відзначив пам'ять Митрополита Шептицького.

Марія Барагура
пресова референтка

Традиційна ялинка 83 Відділу США. Вже кілька років наш Відділ ставить у святочному часі Різдвяну сценку, написану членкою Відділу. Хоч постановка є аматорська, проте дає малим

Стипендійний Фонд ім. Марії Когутяк

У січні цього року Окр. Рада США в Рочестері створила Стипендійний Фонд цього імені. Цей Фонд призначений для незаможної української студентки в Бразилії. Таким способом Округа дигнула живий пам'ятник для своєї довголітньої голови Марії Когутяк. Її постать жінки-громадянки буде зразком для молодої дівчини, що завдячуватиме їй свою професійну освіту.

Першу листу пожертв подали ми в попередньому числі. Тепер слідує далі:

По 100 дол.: 49 Відділ США, Бофало, д-р Володимир Когутяк.

По 25 дол.: 34 Відділ США, Коговз, 57 Відділ США, Ютіка, 99 Відділ США, Вотервліт, Ірина Дорошак, Бофало.

По 20 дол.: Слава і Богдан Козій, Ютіка, Софія Онуфрик, Флендерс.

По 10 дол.: Іванна Гошовська, Нью Йорк.

По 5 дол.: Розалія і Василь Рабарські, Осипа й Іван Гуцали, Ольга Закревська, Ольга Літинська, Катерина Войтович, Ольга Турчак, Ірина Рабій — усі з Ютіки.

Щире Спасибі!

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

акторам і глядачам нагоду до переживань.

Цьогорічну сценку „Тоді, коли час станув“ написала Катря Червоняк, відома із своїх казок уміщених у „Готуйсь“ і „Веселці“. Вона студіювала педагогію й англ. мову в канадійському каледжі і там вправилася у писанні для дітей. П'єсу режисерувала Ніна Січинська, а ділянку хореографії провадила Дарія Генза, обидві пані з довголітнім досвідом. Про мистецькі декорації подбали Оксана і Наталка Савчук, дочки голови Відділу. Гарні костюми пошили матері, деякі з них майстерні.

На виставі було понад 150 дітей. Велика частина доходу була призначена на пресовий фонд Н. Ж.

Зірка Галів

**

Округа Ньюарк

ВИПАНИ, Н. ДЖ.

Різдвяний Базар 61 Відділу США влаштовується вдруге. Наш Базар має в нас велику популярність, бо його український характер приманює українську й американську публіку. Речі на Базар членки виконують удома або в спільній робітні під умилім проводом п-ні К. Ракефелер. При цьогорічному Базарі була виставлена кімната в українському стилі. За влаш-

із виставки 61 Відділу США у Вилані: Сидять пані В. Старух і О. Ключас, а стоїть п-ні С. Онуфрик.

UNWLA Branch in Whippany, N. J. arranged an exhibit of folk art

тування мистецької виставки були відповідальні пп. О. Ключас, С. Онуфрик і В. Старух.

Місцевий маляр Іван Марусин провів на Базарі показ своїх образів. Він подарував Відділові образ, за який складаємо йому сердечну подяку. В Комітеті Базару працювали пп.: д-р Л. Дзінгала, І. Івашко, М. Кольцо, А. Косоноцька, С. Мулик, К. Марусин, І. Онуфрик, М. Сухорська, З. Ференц і К. Царук. Усі членки широм співпрацювали з Комітетом.

А. Косоноцька

**

Округа Клівленд

КЕНТОН, ОГАЙО

Новорічна Вечеря 87 Відділу США. Дня 1 січня 1972 р. в залі церкви св. Миколая Союзянки підготовляли прийняття. Всі вони були зодягнені в довгі чорні спідниці і вишивані блюзочки. Коли всі гості зайняли місця за дбайливо накритими столами, кол. голова Відділу (вона й була ведучою) Віра Фінков'ят відкрила новорічну гостину. Після молитви, що її провів парох о. д-р Володимир Пелліх, ведуча розказала про свою подорож на Україну і передала привіт звітлія для місцевого громадянства. Потім голова Катерина Стасюк передала це все англ. мовою для англомовних гостей. Слідувала доповідь п-ни Ольги Опришко про новорічні традиції українського народу.

Після того почався вибір королеви вечора. З-поміж численних кандидаток вибрано п-ну К. Стасюк королевою, п-ну М. Волощук першою князівною і п-ну О. Опришко другою князівною. Їх відзначено спеціальними дарунками. Обдаровано також усіх присутніх на залі Василів, Степанів і Степанид у честь їхніх іменин. Від гостей промовив п. Володимир Волощук і подякував Союзянкам за влаштування теплого, родинного вечора. І справді всім членкам, а зокрема Управі 87 Відділу належить шира подяка. А вони ще заспівали гостям „Многая літа!“

Анна Печенюк

**

Округа Рочестер

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Зустріч градуантів середніх шкіл. Цю імпрезу вже кілька років улаштовує 47 Відділ ім. Лесі Українки, вважаючи її важливою громадською по-

дією. Остання відбулася 20 червня 1971 р.

Під звуки мелодійного маршу, що його відіграла п-ні Аня Сорохтей, увійшло на залю 24 молодих градуантів. Їх привітала культ.-освітня референтка Мирослава Приймак, а голова Іванна Мартинець представила почесних гостей. Молитву перевів о. монс. Микола Бабак і передав градуантам побажання успіху на майбутнє.

Під час вечері п-ні Приймак представила поодиноких градуантів. Слідували промови: д-ра Степана Чорнія, директора школи українознавства, що роздав абсольтентам дипломи закінчення школи і двох абсольтентів — Ліди Мотики й Олега Крамарчука. Від батьків градуантів промовляв о. прот. Михайло Куданович, а йому відповів градуант Яромир Приймак. Дальше промовив Ярослав Петрик, голова Студ. Громади. Офіційну частину зустрічі закінчила своїм словом голова Окр. Ради Марія Когутяк. У своєму слові вона подала як приклад велич нашої Лесі Українки, якої ювілейний рік тепер святкуємо.

Продовжуючи цю імпрезу молоді і старші забавлялися при звуках оркестри „Нічна Мелодія“ до пізньої ночі. Такі імпрези дають молодому поколінню напрямні, за якими вони повинні продовжувати нашу суспільну працю.

Марія Крамарчук

БОФАЛО, Н. Й.

Показ народного вбрання 97 Відділу США. Дня 17 жовтня 1971 р. відбулась доповідь д-р Євгенії Єржківської на згадану тему. На вступі голова Олена Коритник привітала доповідницю і представила її, на жаль, нечисленній публіці. Почалась доповідь від центральних частин України, перейшла на Полісся, Підляшшя і Волинь, дальше до Поділля, Буковини, Гуцульщини, Бойківщини і Лемківщини. Прозірками і кольоровими таблицями ілюструвала вона свою доповідь, подаючи оригінальні назви, що є вживані в даних областях. Час до часу перед очима глядачів пересувалися живі моделі, одягнені в гуцульську, лемківську, бойківську чи іншу ношу.

Наприкінці голова подякувала д-р Єржківській за доповідь і запросила всіх до чайку, що його приготували молоді Союзянки. Треба признати, що багато праці вложили членки Відділу в цей гарний вечір. Шкода, що українське жіноцтво з інших середовищ не підтримало його. **Присутній**

Із Зустрічі Градуантів середніх шкіл у Рочестері, 20 червня 1971 р.:

Перший ряд зліва: Леся Лялюк, Анна Шпак, Карен Урбан, Ліда Папа, Христя Олексин, Ніна Омельченко, Леся Баранович, Надя Пукирис, Анна Гик, Ліда Мотика, Ірина Зенич, Люба Юрків, Оксана Боберська, Мировслава Петрик. — Другий ряд зліва: Іван Лобас, Володимир Остап'юк, Ігор Куданович, Роман Омецінський, Яромир Приймак, Фердинанд Юр, Роман Филип, Павло Пасічник, Олег Крамарчук.

Graduation party of UNWLA Branch 47 in Rochester, N. Y.

З наших країн

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Бенкет у честь 70-ліття д-ра В. Кубійовича. Дня 18 жовтня 1970 р. Союзнянки влаштували зустріч із ювілятом і д-ром А. Фіголем у залі Укр. Амер. Клубу. Бенкет відкрила голова Л. Візняк і передала провід вечора культ.-освітній референтці О. Подубинській. Після молитви, що її провів парох укр. католическої церкви о. І. Річкун, слідувала вечеря. Потім промовляли — д-р Юрій Тершаковець, що подав життєписні дані ювілята й о. мітрат Д. Савка, парох укр. прав. церкви, що навів спогад про ювілята ще з молодих літ. Слідували привіти від представників місцевих організацій.

Головними промовцями зустрічі були д-р В. Кубійович і д-р А. Фіголь. Присутні почули про історію видання Енциклопедії Українознавства, яка є необхідна, коли має правдиво інформувати світ про нашу дійсність.

На кінці п-ні О. Подубинська звернулася із закликом до присутніх, щоб складали пожертви. Головними збірщиками були пп. З. Серна, Л. Балабан і М. Ракуш. Після збірки голова комітету О. Михаленко подала вислід у сумі 2,027 дол.

Підготовою бенкетової трапези зайнялись пп. М. Венгльовська, А. Богданович, І. Ракуш, Е. Бойчук, Л. Візняк, Л. Балабан, Р. Прихода, Л. Гелембін, М. Ждан, М. Міхнов і А. Му-

РІЧНІ ЗБОРИ

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Річні Збори 16 Відділу СУА

Дата: 20 січня 1972 р.

Збори відкрила п-ні Мирося Петришак, голова.

Президія: пп. Марія Товстоп'ядь — голова, Ольга Гамота — секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: В минулому році відбулося 5 засідань Управи і 5 ширших святочних сходин. Відділ співпрацює з місцевими організаціями.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Всі імпрези чи сходини були пов'язані з історичними подіями та постатями, як Свято Героїнь, Леся Українка, Історія розвитку СУА, Алла Горська, Анна Ярославна. Відділ улаштував також виставку нашого печива у великій крамниці „Дейтон“, де відбувалася рільничо-індустріальна виставка.

в) Сусп. опіки: Відділ є включений в акцію „Допомога Бабусі“. Членки ходили з колядою, яка принесла 122 дол. на будову нової укр. католическої цер-

дрейко. П-во Ірина і Микола Ракуші примістили достойних гостей у своєму мотелі і тим причинились до вдалого прийняття. О. Подубинська

кви і 177 дол. для допомоги залишенцям і потреби Відділу. Вислано 15 пакунків до Польщі та 2 до Бразилії. Відділ фондує стипендію для студентки.

г) Фінансова: Обороти за звітний рік виносили 640.96 дол.

Контр. Комісія ствердила, що книги Відділу в якнайкращому порядку, а особлива подяка належить проф. Петришаківі за поміч у влаштуванні імпрез та пакуванні пачок. Пропонує уділити абсолюторію. Внесок прийнято.

До нової Управи ввійшли пані — Мирося Петришак, голова, Нуся Крамарчук, заступниця, Неля Дмитришин, секретарка, Оля Таратула, касієрка. Референтками стали пані — Оля Луцик імпрезовою і пресовою, Галя Давидович і А. Бучок господарськими, Машталір і Ніна Микуляк суспільної опіки.

Контр. Комісія: пані — Одарка Король, Олена Березюк і Евфрозина Остап'юк.

На закінчення Зборів п-ні М. Петришак подякувала за довір'я й усі присутні перейшли на товариську балачку при каві.

Марія Товстоп'ядь, предсідниця
Ольга Гамота, секретарка

ВШАНУВАННЯ ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

Як відомо, у цьому році припадає 30-ліття смерті Олени Теліги. Для вшанування цих роковин наша культ.-освітня референтура розіслала Окр. Радам багатий матеріал. Це були статті: О. Ждановича „На зов Києва“, К. Гридня „Олена Теліга“, Б. Бойчука „Олена Теліга“, Гр. Шевчука „Без металевих слів і без зідхань даремних“. Залучено також добірку віршів. На цій підставі Окружні Ради могли випрацювати потрібні доповіді.

Окр. Рада у Філядельфії використала для цього статтю О. Ждановича. Життєписні дані й літературний шлях Олени Теліги подано у відповідному скороченні із вступним словом Осипи Грабовенської. Цей матеріал розіслано всім Відділам Округи.

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Річні Збори 17 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 18 листопада 1971.

Збори відкрила молитвою голова Л. Візник. Вшанували мовчанкою пам'ять членок, що померли.

Президія: пп. О. Михайленко — голова, М. Венгльовська — секретарка.

Звіти Управи зложили пп.: Л. Візник — голова, І. Ракуш — секретарка, М. Ромашко — заступниця, Л. Подубинська — культ.-освітня реф., О. Павлова — диригент хору, М. Ждан — фінансова секретарка, Е. Бойчук — касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: У Відділі є 59 членок, 2 померли. Відбулося 8 місячних зборів і 3 поширені засідання Управи. Крім праці у Відділі, членки беруть активну участь у всіх громадських і церковних організаціях. Є дві делегатки до Маямського Центрального Комітету, пп. М. Венгльовська і Л. Візник. Відділ допомагає Ц. К. влаштовувати всі Академії й Свята.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На місячних зборах Відділу інформується членок про найважливіші історичні й політичні події, відзначається ювілей визначних письменників. Відділ улаштував Академію в честь кн. Ольги, Зустріч-бенкет із Союзнянками Америки й Канади, що приїжджають тут на вакації. Зустріч відбувається кожного року в місяці березні. Влаштовано Бенкет на честь приїзду до Маямі проф. В. Кубійовича. Проведено збірку на Енциклопедію Україно-

знавства При Відділі існує хор „Веселка“.

в) Сусп. опіка: Відділ допомагає бабусі в Німеччині, допоміг українським церквам у Маямі, дав пожертву на інвалідів, на шпиталь для спараліжованих дітей, на боротьбу з раком, вислав пожертву на пресовий фонд Н. Ж. Референтки відвідували хворих.

Члени Контр. Комісії ствердили, що книги провадяться дуже добре і поставили внесок на уділення абсолюторії. Збори внесок прийняли одногослосно.

До нової Управи ввійшли пані — Л. Візник, голова, М. Ромашко, заступниця, І. Ракуш, рек. секретарка, Л. Балабан, заступниця, М. Ждан, фін. секретарка, Е. Бойчук, касієрка. Референтками стали пані — О. Подубинська культ.-освітньою, З. Серна й І. Трач імпрезовими, Ромашко, Яблонська й Галушка господарськими, М. Мимрик і Л. Гелембін сусп. опіки, З. Серна і Т. Романишин — делегатки до Центр. Комітету.

Контр. Комісія пп.: А. Наконечна і Є. Костів.

Присутні оплесками привітали новообрану Управу Відділу й на закінчення заспівали гимн СУА.

Пресова референтка

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Річні Збори 54 Відділу СУА ім. 500 Героїнь

Дата: 30 січня 1972 р.

Збори відкрила голова Марія Матвійків молитвою і привітала представницю Окр. Ради Наталію Лопатинську.

Президія пп.: Н. Лопатинська, голова, Лада Гусар, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів прочитала п-ні Г. Шатинська.

Звіти зложили пп.: М. Матвійків, голова, Г. Шатинська у заступстві секретарки, К. Гусак, касієрка, Н. Зарицька, сусп. опіка, Г. Шатинська, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ існує 14 років, начислює 23 членки. Голова взяла участь у Конвенції. Приєднано одну членку. Відділ відбув 6 ширших сходин. Співпрацює із сусідніми Відділами.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Листопадове Свято й 100-ліття Лесі Українки.

в) Виховна: Відділ старається включати дітей у програму імпрез.

г) Сусп. опіка: Відділ опікується бабусями в Німеччині й фондує передплату. Референтка відвідує хворих.

г) Господарська: Референтка займається буфетами з допомогою членок.

д) Фінансова: Відділ мав 358 дол. приходу і 193 дол. розходу.

Контр. Комісія: Голова Ольга Гарванко поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногослосно ухвалили.

У своєму слові п-ні Н. Лопатинська, містогорова Окр. Ради, вказала на кампанію Різдяного Дару для журналу Н. Ж. Пригадала, що 19 лютого у Філядельфії відбудеться День Помісности УКЦеркви.

До нової Управи ввійшли пані — Марія Матвійків, голова, Лада Гусар, заступниця, Ірина Куницька, секретарка, Ольга Паранчак, касієрка. Референтками стали пані — Іванна Діцьо організаційною, Ліда Гарванко культ.-освітньою, Н. Зарицька сусп. опіки, Ірина Куницька пресовою, Галія Шатинська господарською.

Контр. Комісія пп.: Софія Цибак, Стефа Грицюшко і Катруся Гусак.

По закінченні Зборів присутні провели час при милій гутірці, чайку й солодкім.

Лада Гусар, секретарка

ЮТИКА, Н. Й.

Річні Збори 57 Відділу СУА

Дата: 28 листопада 1971 р.

Збори відкрила голова п-ні Томич молитвою, попросила членок вшанувати мовчанкою пам'ять Алли Горської.

Президія: п-ні Т. Савицька, голова, п-ні Гердан-Заклинська, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів прочитала п-ні В. Яцків.

Звіти Управи зложили: голова п-ні Томич і скарбничка п-ні Рабій.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відбуто сім ширших сходин і п'ять засідань Управи. Прибула одна нова членка. Відділ співпрацює з другими організаціями.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував ювілейне свято Лесі Українки, Свято Матері, Вечір св. Миколая, Андрійський вечір, прочитано доповіді.

в) Виховна: Референтура зайнялася влаштуванням Свята Матері і Свят-Миколаївської вистави. У вересні 1971 р. відновлено Світличку для дітей дошкільного віку.

г) Зв'язків: Відділ виступав у Нью Сенчері Клубі з інформативною програмою про українські Різдвяні звичаї (доповідь і українські колядки на платівках).

г) Сусп. Опіка: Відвідини хворих у лікарнях, моральна підтримка хронічно хворих і їх родин, Фонд „Бабусі“, дар на Укр. Церкву в Потребі, телеграма до Верховного Архієпископа, Великодній та Різдвяний базарі з приходом на цілі суспільної опіки. У вересні 1971 р. зорганізовано Світлицю-Клуб Старших і середнього віку людей, який з успіхом розвивається.

д) Фінансова: Прибутків у діловою му 1971 р. було 1,323.49 дол., розходів 890.08 дол.

Контр. Комісія перевірила правильність книговедення. П-ні Величко, від імені комісії поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, що Збори одноголосно прийняли.

Нова Управа: пп. Наталія Лукашевич, голова, М. Смолій, І. Рабій, Т. Савицька, А. Кошикар, О. Закревська, І. Запаранюк, А. Бровар, Н. Фалинська, О. Мельник, Д. Карпак, К. Драгош, В. Ячків — члени Управи.

Контр. Комісія пп.: В. Величко, О. Яцковська, Р. Рабарська.

Т. Савицька

ДІТРОЙТ, МИШІ.

Річні Збори 63 Відділу США ім. Софії Русової

Дата: 12 грудня 1971 р.

Збори відкрила п-ні Я. Казанівська молитвою та відспіванням гімну США.

До президії вибрано пп.: Стельмах, почесну голову, О. Климишин на передсідницю, І. Лощину на секретарку. Заки почалися наради, пані відспівали „Многа літа“ голові п-ні Казанівській з нагоди уродин та подали їй китицю квітів.

Звіти зложили пані — І. Захарків, містоголова, С. Тустанівська, секретарка, Т. Блажкевич, касієрка, Я. Казанівська, голова і референтки пп. — Л. Галяженко організаційна, М. Волощук сусп. опіки, О. Климишин виховна, С. Вірстюк і К. Сливка імпрезові.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Ширші сходи відбувалися кожного місяця. Відділ придбав одну членку.

б) Імпрезова: Відбулася Ялинка, продаж печива, Свято Матері получене із Свяченим, пікнік та вишивані вечери. Ці останні улаштовано цього року разом із 96 Відділом США.

Олена Теліга

І в павутинні перехресних барв
Я палко мрію до самого рання,
Щоб Бог зіслав мені найбільший дар!
Гарячу смерть — не зимне умирання.
Із вірша „Лист“

в) Сусп. опіка: Референтка відвідує хворих, дбає про дарунки з нагоди вінчань дітей членок. П-ні Стельмах вислала до Бразилії 5 пачок з одягом і 4 з книжками і журналами.

г) Фінансова: Приходи за рік були 3,900.71 дол.; розходи — на організаційні оплати, Будівельний Фонд, Патріярхат, Вищу Школу, Рідну Школу, Світлички, Радіогодину, православну церкву — разом 3,611.68 дол.

У дискусії підкреслено співпрацю з 96 Відділом США, як дуже позитивне явище.

П-ні Захарій в імені Контр. Комісії повідомила, що книги ведені правильно. Поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Збори піддержали внесок.

До нової Управи ввійшли пані — Ірина Лончина, голова, Леонтина Галяженко і Леонтина Боднарчук, заступниці, Марія Козак і Олена Гевко, секретарки, Теодора Блажкевич, касієрка. Референтки пп.: Леонтина Галяженко організаційна, Одарка Витвицька культ.-освітня, Віра Гнатюк і Олена Климишин виховна і пресова, Марія Волощук і Ірина Іваницька сусп. опіки, Стефанія Годів і Стеня Вірстюк імпрезові, Целюх і Готра господарські.

Контр. Комісія пп.: Ольга Захарій, Євгенія Будзак і Ярослава Казанівська.

Молитвою закінчено Заг. Збори.

Олена Климишин, передсідниця
Ірина Лончина, секретарка

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні Збори 66 Відділу США ім. Олени Кисілевської

Дата: 16 січня 1972 р.

Збори відкрила п-ні Ростислава Яхницька.

Президія пп.: Марія Данилович, голова, Віра Гусак, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Ольга Посполита.

Контр. Комісія знайшла все книговодство в порядку і Збори уділили абсолюторію уступаючій Управі.

До нової Управи ввійшли пані — Ірина Мандич, голова, Ольга Посполита, заступниця, Віра Вальницька,

Замість квітів

У ПАМ'ЯТЬ дорогого чоловіка бл. п. Романа Коцика в другу річницю смерті складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж. Теодосія Коцик, Рочестер

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ смерті складаємо замість квітів на могилу нашого покійного чоловіка і батька 10 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Марія і Ярина Турко
Кембрідж, Масс.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Сокольської, яка померла в Україні, складаємо 5 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі.

Іван і Ярослава Кукілі
Гартфорд, Конн.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Когутяк, голови Окр. Ради США, складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а родині Покійної висловлюю глибоке співчуття.

Любомира Мокій, Вотервліт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Михайла Коцура складаю 5 дол. на Пенсійний Фонд США.

Люба Мокій, Вотервліт, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу дорогої нам бл. п. Галі Чапельської складаємо 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Антін і Михайлина Чайковські
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Цегельської складаю 10 дол. на дитячу сторінку Нашого Життя

Вероніка Цегельська, Філядельфія

У ПАМ'ЯТЬ незабутньої моєї дорогої сестри бл. п. Ірини з Михайлович Дурбак, у перші роковини її смерті, складаю 5 дол. на пресовий фонд НЖ. Дарія Балазюк, Бетлегем, Па.

У ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ смерті нашої дорогої мами бл. п. Марії Мельник пересилаємо 6 дол. на передплату для бабусі.

Ярослава Кобрин, Честер, Па.

секретарка, Віра Гусак і Лідія Козюпа, скарбнички. Референтками стали пп.: Софія де Франко пресовою, Софія Брезіцька, Марія Самсонюк, Анна Білоус і Анна Гузан господарськими.

Контр. Комісія пп.: Ростислава Яхницька, Олександра Кизик та Ірина Гриневич.

Збори закінчила новообрана голова молитвою і подякувала присутнім за довір'я.

Віра Вальницька, секретарка

НОВА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА

У лютому 1971 р., заходами Окр. Ради США в Нью Йорку засновано Дитячу Світличку. Заснування підготувала вих. референтка Окр. Ради Михайлина Баран. Опіку над Дитячою Світличкою перебрав 83 Відділ США. Світличку відвідує 17 дітей. Учителькою Світлички є п-ні Євгенія Вацик, членка 1 Відділу США. У своїй програмі для дітей вона особливо розвинула ділянку ручних робіт. Світличка має дуже гарне приміщення в школі св. Юра в Нью Йорку.

Вітаємо Окр. Раду США і 83 Відділ із цим досяггом!

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Річні Збори 69 Відділу США
ім. Наталі Кобринської

Дата: 21 листопада 1971.

Збори відкрила голова О. Пакуш молитвою.

Президія: пп. Л. Яців, голова, М. Нестеренко, секретарка.

Звіти зложили: пп. О. Пакуш, голова і М. Зубаль.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ має 39 членок (прибула одна). Відбулося 7 засідань Управи і 5 ширших сходин. Відділ співпрацює з місцевими товариствами УККА і ФКУ.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Прослухано 6 рефератів: „Назви Русь і Росія“, „Життєпис Лесі Українки“, „Значення Лесі Українки“, „Як плекати мир і дружбу в родині“, „Про Лесю Українку“ — стаття М. Олійника. Відділ улаштував два рази „Кард парті“, брав участь у Міжнар. Фестивалі в Лорейні, а наша танцювальна група під проводом п-ні М. Пашин виступала в програмі. Влаштовано осінню забаву з презентацією деб'ютанток, Андріївський вечір.

в) Сусп. опіка: Відділ ходив з колядою на залишенців в Європі. Допомагає окремим родинам у Бразилії, Німеччині й Польщі, та своїм членкам у потребі. Референтки відвідують хворих. Висилається допомога грошми й одягом сиротинцеві в Бразилії.

г) Господарська: Референтка під час сходин подає перекуску. Наші членки приготували перекуску після „Свята Соборности“, на якому був гостем сен. Тефт. Під час фестину ФКУ членки допомагали в буфеті.

г) Фінансова: приходи 1,973.18 дол., розходи 1,713.41 дол.

Контр. Комісія ствердила, що книги ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Внесок прийнято одностайно.

До нової Управи ввійшли пані — М. Дейчаківська, голова, О. Пакуш, заступниця, М. Зубаль, секретарка, Т. Сілецька, книговод, М. Крайчик, скарбничка. Референтками стали пані — К. Шуя організаційною, М. Пашин культ.-освітньою й імпрезовою, Д. Микита сусп. опіки, Б. Сілецька і К. Баюрчак господарськими, М. Нестеренко пресовою, А. Деркач бібліотеки.

Контр. Комісія: пп. Е. Мацілінська, К. Ганчарик і П. Черкас.

На закінчення відспівано гімн США.
Марія Нестеренко
пресова референтка

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Річні Збори 71 Відділу США

Дата: 30 січня 1972.

Збори відкрила голова Е. Єнсен молитвою, привітала гостю з Окружної Ради М. Савчак.

Президія: пп. М. Савчак, голова, Г. Білик, секретарка.

У своєму вступному слові-привіті п-ні М. Савчак заторкнула організаційні справи та пригадала нам тяжкий тернистий шлях наших сестер в Україні, що в межах своєї можливості включаються в боротьбу, яка останньо розгорілась.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні І. Качмарська.

Звіти Управи зложили: пп. Н. Кух, бувша голова за перше півріччя, Е. Єнсен за друге, з доповненням референток.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відбулося 7 ширших сходин і 4 засідання Управи.

б) Культ.-освітня: У 2-му півріччі на кожних сходинах відчитувано реферати про визначних жінок.

в) Імпрезова: Влаштовано перед-великодній базар, Відділ брав участь у Міжнар. Фестивалі, влаштував осінню забаву та Андріївський вечір, помагав у влаштуванні Свят-Вечірнього стола в Ст. Домінік Гай Скул-і.

г) Сусп. опіка: Відвідувано хворих, вислано 5 пачок до Бразилії і готівкою 50 дол., святочний привіт і 2 даруночки до В'єтнаму, зложено на фонд Укр. Церкви в Потребі, на місьцеву церкву, на Дім США в Нью Йорку і на журнал Н. Ж.

г) Фінансова: Приходи за рік 2,687 дол., розходи 1,558 дол.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Внесок прийнято.

До нової Управи ввійшли пані — Е. Єнсен, голова, Г. Білик, заступниця, С. Штомпіль і М. Мухин, секретарки, Г. Гаврилюк, скарбничка. Референтками стали пані — Д. Кравченко культ.-освітньою, Л. Бервецька імпрезовою і зв'язків, Н. Ковбаснюк і П. Шеремета сусп. опіки, А. Вох господарською, К. Салюк пресовою.

Контр. Комісія: пп. Н. Кух, І. Качмарська і Д. Яременко.

На закінчення голова подякувала за довір'я і, прохаючи про співпрацю, закрила Збори.

При каві й солодким ще довго готурили про біжучі справи.

Пресова референтка

БОСТОН, МАСС.

Річні Збори 79 Відділу США
ім. Олени Степанів

Дата: 6 лютого 1972.

Збори відкрила молитвою голова І. Кан, вітаючи всіх присутніх. Молитву США відчитала секретарка Н. Миколаєвич.

Президія: пп. С. Щудлюк, голова, Н. Миколаєвич, секретарка.

Звітували пані — І. Кан, голова, Н. Миколаєвич, секретарка і Л. Чайківська, реф. сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 22 членки, прибули 4 нові. Відбуто 4 засідання Управи і 3 ширших сходин. Відділ є членом УККА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших святочних сходинах п-ні М. Турко відчитала доповідь про Лесю Українку, а п-ні Н. Миколаєвич відчитала деякі вибрані поезії Л. Українки. П-ні І. Кан взяла участь як декляматорка у програмі Листопадової Академії. Старанням п-ні Бордун наш Відділ взяв участь у Міжнар. Фестивалі, де ми мали свій стіл з українськими стравами й печивом. Відбуто осінню забаву, якою зайнялися голвно пп. Н. Смолинська, Л. Чайківська й І. Кан. Також влаштовано передріздвяний базар, який заініціювала і перевела з допомогою членок п-ні М. Турко.

в) Виховна: Одним із найкращих досягнень Відділу в звіттовому часі було зорганізування і відкриття Дитячої Світлички. Заініційовано її старанням п-ні Н. Миколаєвич при допомозі п-ні М. Турко. Світличку відкрито 9 (Докінчення на ст. 31)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ТРЕТЄ

НОВИЙ БУНТ ЖІНОЦТВА

Про становище жінки в ССРСР у нас уже багато писалося. Знаємо, що вона увійшла в найбільш відповідальні звання і займає в них велику більшість. Наприклад здоровну обслугу країни чи шкільництво перебрали жінки в 70%. Майже половина інженерів і правників — це жінки. Бачимо жінок також у малозвичних професіях автомеханіків і будівельників. Голоси протесту підносились на Заході проти затрудження жінок у гірництві і гідробудівництві.

Унутрі країни таких протестів не допускали. Кожному було ясно, що жінки лиш у крайній потребі, а не з охоти до еманіпації, беруться за будову каналу чи мосту вулиць. Цю мовчанку перервала тепер інша протестаційна акція. У підсоветській пресі появляються статті, спрямовані не проти режиму, а проти . . . чоловіків працюючих жінок. Показується, що чоловіки в ССРСР вимагають після праці повного відпочинку, тоді, коли жінка після своїх 8, чи 10 годин повинна подбати про побутові потреби своєї сім'ї.

На ту тему писала вже довгий час статті Наталя Баранська у журналі „Новий Мір“. Це викликало такий наплив листів читачок з усього Союзу, що „Літературна Газета“ приділила тому місця. У тій дискусії взяли участь також чоловіки. Вони зовсім не думають поступатися своїм відпочинком перед жінками. Навпаки, закидують їм, що це вони самі у своїх еманіпаційних заходах загнались задалеко і тепер повинні розплачуватися за те.

Ось до чого довело „рівноправ'я“ в ССРСР і свобода вислову чи дискусії.

Коли суспільство не підготоване до того, щоб оцінити чи зрозуміти навантаження жінки, то пу-

В обороні переслідуваних

Протестаційні акції в обороні арештованих в Україні захопили також круги зорганізованого жіноцтва. Про меморіал Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) подаємо вістку в іншому місці. Подібні заходи провели наші складові організації. Організація Українок Канади ім. О. Басараб і Український Золотий Хрест зладили меморіал у справі звільнення трьох жінок-в'язнів, що засуджені на довгі реченці. Його внесли до Об'єднаних Націй на руки секретаря У Танга. Союз Українок Америки зладив листа до Президента Р. Ніксона, прохаючи його заступництва проти кривд, спричинених Москвою.

Та не тільки центральні жіночі організації виступили в обороні переслідуваних. Роблять це з успіхом також менші жіночі гурти, а деякі з них об'єднуються для спільної дії. Прикладом може послужити Коорд. Комітет Українських Жіночих Організацій Метрополії Нью Йорку. Він створився в січні ц. р. у відповідь на заклики СФУЖО про вшанування пам'яті мисткині Алли Горської. На чолі його станула Олена Процюк, референтка зв'язків СФУЖО.

Комітет поставив собі за завдання діяти в обороні не тільки Алли Горської, але всіх переслідуваних жінок. Дня 11 лютого ц. р. він провів кількогодінну демонстрацію перед будинком О.Н. і советською амбасадю. Наші домагання в обороні жінок були з'ясовані на відповідних транспарентах. Учасниці демонстрації розда-

вляли листівки, вимахували прапорами і пояснювали через гучномовець ціль демонстрації. Окрема делегація із трьох осіб внесла листа — петицію в Американському Представництві при О.Н. Друга група українок проникла до постійної Місії ССРСР при О.Н. і розсипала там наші листівки. Та на цьому дія Комітету не припинилася. Дня 28 лютого він вніс окрему петицію до О.Н. на руки К. Вальдгайма, вказуючи на проступки проти Деклярації Прав Людини, що мають місце в ССРСР. Тому, що Комісія Прав Людини мала радити 6 березня ц. р., це було дуже актуальною пригадкою.

Приходять вістки, що й інші жіночі гурти активізуються в подібний спосіб. Одні пишуть листи до Конгресменів і Сенаторів, а другі добиваються виступу в оборонній дії. Що більше буде таких продуманих акцій, то скоріш матимемо вплив на громадську думку нашої країни поселення. А це є головною ціллю всіх акцій протесту.

ХІІІ-ий Літературний Конкурс СФУЖО проголошений на репортаж або опис подорожі. Його реченець назначений на 31 травня 1972 р. До Жюрі Конкурсу ввійшли: Оксана Керч, Михайло Островерха і Дарія Ярославська.

ДО ХІІІ-ГО ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

ХІІІ-ий Літературний Конкурс СФУЖО проголошений на репортаж або опис подорожі. Його реченець назначений на 31 травня 1972 р. До Жюрі Конкурсу ввійшли: Оксана Керч, Михайло Островерха і Дарія Ярославська.

До тепер наспіли на Конкурс такі праці: Зозуля — „Подорож у Золоту Країну“, Наталя Кібець — „Мої враження з поїздки до Дафину“, Медуза — „Уперше в Парижі“. (Прізвища авторок — це псевдоніми).

Очікуємо дальших репортажів чи описів подорожі. До реченця Конкурсу вже не далеко.

Із З'їзду Світової Ради Суспільної Опіки в Торонто:

Сидять зліва пп.: Ольга Карманін, Стефанія Савчук, Ольга Даниляк, голова Ради, Стефанія Пушкар, Марія Квітковська, Євгенія Янківська. — Стоять зліва пп.: Володимир Ухач, Зенон Дуда, д-р Олександр Білик, Іван Поритко, Василь Волицький, Остап Тарнавський, Степан Харко.

The World Council of Social Work held a conference in Toronto in April, 1971

СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

Ця установа була заснована на Світовому Конгресі Вільних Українців у 1967 р. Тоді то представники Суспільної Служби Українців Канади, ЗУАД/Комітету, УМХС і СФУЖО створили Комісію, щоб обговорити можливість спільної дії. Новостворена Рада Суспільної Служби при СКВУ почала діяти в 1968 р. в Канаді, де тоді був Секретаріат СКВУ.

Завданням цієї Ради була координація допомогової дії. На думку Екзекутиви, Рада СС не була надрядним чинником, а тільки узгоджувала головні напрямні допомогової праці. Її робота не порушувала засягу праці членів Ради, але держала руку на живчику всіх допомогових акцій. Головною метою її було нашу допомогу впорядкувати й піднести на вищий рівень.

Це завдання було не легке. До тепер центральні організації в поодиноких країнах руководились у допомоговій ділянці хвилевою кон'юктурою, популярними кличами, чи навіть партійно-політичною настановою. Політика нашої діаспори вимагала точного планування цих акцій на довшу мету.

Перші три роки праці перейшли на початкових заходах того порядкування. Не в усіх країнах Рада Суспільної Служби знайшла зрозуміння для своїх прямунів. Прикладом для цього може послужити наша допомогова акція в Бразилії. Це давнє і добре збережене поселення вимагає поважних заходів для економічного його підне-

сення. В тій цілі голова Ради СС п-на Ольга Даниляк відвідала це поселення, побував там також голова ЗУАД-Комітету д-р Володимир Галан. Однак до тепер не вдалося там повести допомогову акцію за упряною схемою.

У квітні 1971 р. відбулася в Торонто Конференція Ради СС із представниками світових об'єднань і краєвих допомогових організацій. У висліді цієї Конференції Екзекутива Ради СС перейшла до ЗСА, де тоді діяв Секретаріат СКВУ. Тепер Світову Раду СС очолює д-р Володимир Галан. Треба сподіватись, що Рада СС здійснить у дальшому намічену координацію нашої допомогової дії.

МЕМОРІАЛ СФУЖО

Управа СФУЖО опрацювала в останньому часі Меморіал про переслідування й арешти в Україні. У ньому заторкнула арешти й засуди жінок, що поруч культурних діячів брали участь у русі спротиву в Україні. Це були поетка Ірина Стасів і мисткиня Стефанія Шабатура. Як приклад різючої несправедливості у відношенні до наших борців за свободу, Меморіал згадав 20- і 25-річні засуди Катерини Зарицької, Одарки Гусяк і Марії Пальчак.

Окремий уступ Меморіалу присвячений листові В'ячеслава Чорновола, спрямованому до Президії Верховної Ради УРСР. У ньому він стає в обороні воєнних могил учасників визвольних змагань на Янівському цвинтарі у Львові. Ці могили большевицька влада тепер постановила ви-

рівняти, щоб затерти слід по жертвах оборони рідної землі. Цю акцію болюче відчувають українці, мешканці Львова, бо це в обороні їх міста поляг цвіт народу. Рік-річно на Зелені Свята прямували туди молодь і старші громадяни, щоб поклонитися тим могилам. Треба припускати, що арешт В. Чорновола пов'язаний із тим його виступом.

Свій Меморіал Управа СФУЖО внесла на руки Міжнар. Комітету Оборони Прав Людини, що його очолював бувший прем'єр Канади дост. Дж. Г'. Діфенбейкер. Як знаємо, дост. Голова заявив, що завдання цього Комітету є простудювати поодинокі випадки політичних ув'язнень та перевірити засуди, видані советськими судами в Україні та інших країнах під советською домінацією.

СПОМАГАЮЧІ ЧЛЕНИ СФУЖО

Це наші прихильниці що жертвують щороку вкладку 10 дол. на нашу працю. Їх число невелике та тим більше цінимо їхню пожертву. В останньому часі вплатили свою вкладку за 1971 р. — Стефанія Жуковська з Рого Парку й Олександра Різник з Асторії.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

Членки-Прихильниці — це наші приятельки, що вже довгі роки дають фінансову підтримку для певних акцій СФУЖО. Їх річна вкладка виносить 5.00 дол. У січневому числі „Вістей СФУЖО“ закінчили ми список тих, що вплатили свою вкладку в першому півріччі 1971 р. Тепер подаємо список тих, що вплатили її у 2-му півріччі 1971 р. Звичайно вкладка призначена на 1971 р., а у випадку, коли вона вплачена за інші роки, подаємо в дужках дату. Це окреслення відноситься тільки до даної особи, а не до прізвищ, що вичислені перед тим.

Уляна Андрушенко (1970), Володимира Брикович, Лідія Бурачинська, Ірина Кашубинська (1972), Павлина Клим, Софія Климкович, Олена Лотоцька, Марія Менцінська, Дарія Нагніт, Агафія Парій, Ірина Пеленська, Катря Пелешок (1972), Марія Ржепецька (1970, 71), Стефанія Савчук, Стефанія Савицька, Савеля Стецишин (1972), Анна Сивуляк, Марія Татарська, Олена Весоловська (1972), Ярослава Винницька.

У НАШІЙ ХАТІ

Лукія Гриців

Змішувач

Так, як у кожній ділянці нашого життя, також у ділянці домашнього господарства можна завважити що раз нові винаходи для улегшення і упрощення праці. Всі вони є потрібні, практичні, а декотрі незаступні.

Одним таким незаступним і майже універсальним предметом у модерній кухні є змішувач — блендер. Коли раз у своїй кухні господиня випробувала змішувач, у майбутньому не схоче без нього бути.

Історія його сягає яких 15 років взад, — однак спочатку він не мав багато прихильників, бо виглядало, що й застосування його невелике, а саме змішування рідини з малими кусниками тугого харчу в одностайну емульсію, як харч для немовлят і хворих на шлунок людей, як також овочеві, молочні з морозивом та алько-гольні напитки.

З часом господиня набирала що раз більше довір'я до змішувача і сьогодні — окрім повищих застосувань — він виконує для неї ще й такі праці: січе городину, вбиває вершки (сметанку), меле горіхи, крушить льод, приготує ляє терті сухарики, тре сир та перетирає садовину, а що найважливіше — ідеально лучить із собою поодинокі складники для вживання пізніше у варенні чи печенні. По сьогоднішній день вийшли друком десятки підручників про змішувач, однак кожна господиня у своїй кухні застосовує його до стандарту свого харчування. Щоб краще зрозуміти ідею змішувача — конечно слід простудіювати залучені з ним інструкції вживання, а тоді поле до попису відкрите.

Вживання змішувача

Змішувач може бути вживаний у пересічній кухні від самого ран-

ку до пізньої ночі. І так починаючи від снідання:

— Якщо помаранчевий сік є частиною нашого сніданку, то один концентрований морожений сік і три частини води, збиті у змішувачі на високій швидкості, дають сік, що смаком і виглядом зовсім нагадує свіжо витиснену садовину.

— Якщо ми любимо дуже добру каву, то найкраща зерниста, свіжо пражена, мелена у змішувачі на низькій швидкості та парена перед самим подаванням.

— Якщо яйця є в нашому стравосписі на снідання, однак все в одній і тій самій формі вже нам знудилися, зробимо омлет при помочі змішувача: 2 яйця, 2 ложки холодного молока, чверть ложечки солі та пушка перцю — змішувати 3 секунди на високій швидкості, вилляти на сковороду, в якій кипить ложка масла, швидко вимішати дерев'яною ложкою, доки не почне гуснути, залишити у спокої на 20 секунд, а тоді підважити краї лопаточкою, згорнути в двоє або втроє, помастити свіжим маслом і подати на гарячій тарілці. Можна дати в середину сир, вудженину, чи інше. Це припис на одну особу. Його можемо подвоїти, або потроїти і смажити на більшій сковороді.

— Якщо на снідання подаємо домашній хліб, ясно, що його треба спекти напередодні. Ось припис:

6 горняток борошна (муки) просіяти до великої миски, одна третя горнятка масла, 3 ложки цукру, дві ложечки солі дати до змішувача і залляти це двома горнятками кип'ячого молока, нехай простигне. Тоді змішувати 3 секунди, додати 1 торбинку сухих дріжджей і знов змішувати 3 секунди. Додати одне горнятко борошна (з того, що є в мисці) та

змішувати, щоб було одностайне. Вилляти на борошно в мисці і місити рукою, як звичайно хліб. Коли виробити два хлібці до міри фарми (9 x 5 x 3 інча), у формі ще нехай росте годину. Вкінці пекти 50 хвилин при температурі 400 ст.

— Якщо при обіді ми звикли їсти юшки — змішувач і тут стане нам у пригоді, особливо при юшках з картоплі, городини, чи садовини. Наприклад: зварена з цукром свіжа, або сушена садовина — вбита у змішувачі з горнятком густих вершків (сметанки), дає дуже добру юшку. Її треба прохолодити і подати холодну.

— Якщо ми любимо підливи до м'ясива і городини — змішувач і тут є незаступний. Наприклад: городину і рідину, що на капала з печені, ложку борошна (муки) і горнятко сметани, збиті у змішувачі та загріті пізніше до точки кипіння — є найкращим вкінченням поданого м'ясива.

— Якщо до салат уживаємо майонезу — тут є спосіб приладжування свіжого за кожним разом, коли його потребуємо:

Одне яйце, або 2 жовтки, пів ложечки муштарди, 1 ложечка солі, 2 ложки цитр. соку, або оцту, пів горнятка олії (оливи). Це все влити до змішувача і вбивати 5 секунд. Не перестаючи вбивати, доливати ще раз пів горнятка олії (оливи) та змішувати доки не постане густа гладка маса.

— Якщо нема часу на варення, а обід мусить бути готовий за 20 хвилин, тоді найкраще приготувати картопляники „деруни“ (Українська Кухня, вид. Техніка, Київ 1967 р.). Ось припис:

Почистити картоплю і покроїти в кубики. До змішувача дати по черзі 3 яйця, пів січеної цибулі, картоплю до висоти $\frac{3}{4}$ збірника, 2 ложки борошна, або пшеничних крупок, солі і перцю до смаку. Все разом збивати, набирати великою ложкою і смажити на гарячій олії поки не наберуть золотого кольору. Подавати з сиром і сметаною.

— Якщо пісний день, а всеж таки хочеться зїсти щось ситного — запікаємо макарони з солоним сиром. Ось припис:

Зварити $\frac{1}{2}$ ф. макаронів, помастити маслом. У міжчасі дати до

3 нашого городу

ПОЙНСЕТІЇ І ЇХ РОЗМНОЖЕННЯ

Пойнсетії, що прикрашали кімнати в Різдвяному часі, після закінчення святкового сезону, треба зрізати у висоті 8—10 інчів над вазонком. Такі зрізані занести до пивниці і залишити їх без будь-якого догляду цілу зиму — аж до травня — нехай засихають! У травні внести їх до світлого, теплого приміщення і добре полити. Не пропустити ніодного дня з поливанням. Такі спочилі (висушені) пойнсетії скоро почнуть видавати молоді ростки на верхніх частинах стебел. Коли вони виростуть у 5—6 інчів, десь у червні зрізати їх го-

змшувача 3 яйця, 3 ложки цукру, пів горцятка сметани, $\frac{1}{2}$ ф. корвячого сира, 1 ложечку ванілі. Збити все разом і вилляти на маркони. Додати 1-2 пригорщі родзинок, легко вимшати і висипати до широкої плоскої посудини. Зверху покласти кілька маленьких кусників масла і пекти 40 хвилин при температурі 375 ст. Подавати з малиновим соком.

— Якщо наш обід звикли ми закінчувати легеньким солодким — чому б не зробити „сирник а“ без сира і вогню в 2 секундах.

2 гор. молока, 2 гор. квасної сметани, 2 пасочки дуже тонкої шкірки з цитрини і 2 пачки порошкового ванілевого будиню (інстект пудінг) вбивати разом 2 сек. і вилити до виложеної бішкоптами тортівниці. Можна їсти за 5 хв. або пізніше.

*

У нашому намаганні знайти модерний спосіб кушварення звернулись ми до молодой господині п-ні Лукії Гриців. Маючи замилювання до кушварення і бажаючи дати своїй родині відповідний і здоровий харч, п-ні Л. Гриців випробувала сучасні приписи і знаряддя та погодилася поділитися тим час від часу з нашими читачками.

П-ні Гриців — уродженка Львова. Там закінчила середню освіту і подалась із родиною в мандрівку, що запровадила її через Німеччину до Америки. Тут одружилась із п. Т. Грицевим і проживає у Філадельфії. Є матір'ю трьох дітей — Романа, Яреми й Орести.

Вітаємо п-ні Лукію між нашими співробітницями!

стрим ножем (жилеткою) і всадити ці зрізанці у вазони з вогким піском. Накрити плястиком і, звогчуючи щоранку, примусити їх укорінитись. Десь за три до чотири тижні вони, звичайно, укоріняться. Отже приблизно 1 липня будемо мати укорінені саженці.

Приготувати на цей час землю для посадки їх у вазонки з землею. Беремо порівно: 1. городову землю, 2. „літмос“ і 3. пісок. Садимо спочатку у невеликі вазонки — 3—4 інчі, а за місяць (у серпні) пересаджуємо їх знову, але у більші вазони. В залежності хто що хоче мати — можна садити поодинокі, а можна й по 3—4 давати до одного вазонка у 8—10 інчів широкі, але не конче глибокі (так звані піввазонки). Тримати тепер у світлому, теплому (не менше 65° Ф) місці, щоденно — і то добре поливаючи.

В передріздвяний час горішні листочки почнуть закрашуватись, а на самому верхку стебел появляться маленькі, невиразні, жовті квіти. Якщо завважимо, що ці жовті квіти починають висипати пилок, а ще не надходять Свята, переносимо пойнсетії у трохи зимніше місце, щоб сповільнити посівання квіток. Після Різдва — зрізуємо, заносимо у пивницю і т. д.

Андрій Баранник

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДИНІ ЦЕ КНИЖКА

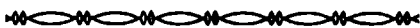
Зеновії Терлецької УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ

Давні приписи з Галичини

Вона включає:

Закуски
Борщі й юшки
М'ясиво
Городина, салати й підливи
Страви з борошна і крупів
Страви з яєць і лакоминки
Печиво
Торти
Ягоди й садовина

Ціна 7 дол.

Куховарські назви

на букву С

Сіканка — січена капуста.

Сікач — великий кухонний ніж.

Сікер — яблучне вино.

Сіль кухонна, хлорид натрію (NaCl) — безбарвні кристали, що розчиняються в воді. Уживається, як приправа до їжі і для консервування харчів.

Сільниця, сільничка — посудинка для солі.

Сім'я, насіння — назва насіння у деяких рослин.

Сім'я соняшникове, лузати насіння.

Сім'яна олія — конопляна олія.

Січений, котлєта, січений шніцель — смажена страва з січеного або меленого м'яса. Січений.

Сіянка — а) пересіяне борошно; сіяти, сіяний; б) дрібна цибуля, вирощена з насіння в першому році.

Скатерка, скатертїна (а не „скатерть“) — тканина, що нею накривають стіл.

Скіба, скібка, скибочка — відрізана частина хліба, кавуна тощо.

Скиборізка — машинка до нарізування більшої кількості хліба, шинки тощо у вигляді скибок.

Складник — у куховарських приписах визначені харчові продукти, потрібні для готування страв.

Склеп, див. крамниця.

Склянка, скляночка, склянїця — скляний посуд до пиття.

Сковорода, сковорідка (а не „пательня“) — рід посуду до смаження і печення.

Сковорідник — рід печива, корж.

Н. Ч.

ВІСК ДО ПІДЛОГИ

Чистильний віск треба достосувати до якості нашої підлоги. А в кожному домі вона йнакша, а нераз і кожній кімнаті іншою буває. На жаль, не завжди на збірнику є подані складники. Тут допоможе нам такий показник:

1. Віск перемішаний із водою вживається тільки для лінолеуму. Він приємно пахне, отже вже по тому можна його пізнати. Окрім того має вказівку „не потрясати посудиною“.

2. Віск перемішаний із нафтою пахне терпентиною. На посудині є порада, що перед ужитком треба її добре потрясти. Вживають його до дерев'яної і коркової підлоги.

Українська ВИШИВКА

Вишиваймо для дітвори

Деякі матері хотіли б однаково зодягнути братика й сестричку. Нелегко знайти такий модель. Шукаємо за ним у київському журналі „Краса і Мода“. На жаль, не приділено там стільки уваги нашій вишивці, як треба було б.

Та все ж зустрічаємо деякі спроби. Ось проєкт убрання для дівчинки й хлопчика з того самого матеріалу.

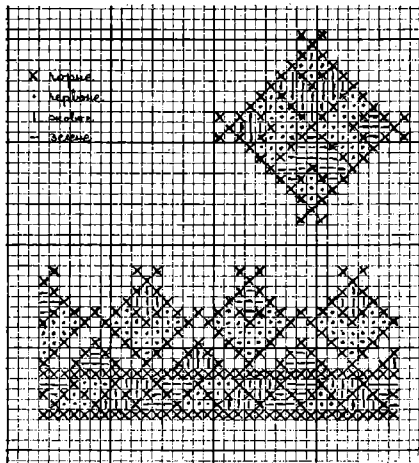
Ч. 1. — Літнє убрання для хлопчика складається із штанят і блузки. Матеріал: полотенець в двох кольорах. Блузка виконана з яснішого, а штанці з темнішого матеріалу.

Вишивка приміщена на краю блузки. Віріз шиї викінчений обміткою або шнурочком. З переду вміщені три мотиви. Розріз блузки застібується ззаду.

Ч. 2. — Суконка для дівчинки з двоякого матеріалу. Крій у формі А. З переду вставка з темнішого матеріалу, обведена з обох боків вишивкою.

Вишиваний комплект для дівчинки і хлопчика
Children's wear with Ukrainian embroidery

Хрестиковий візр для комплекту. До вишивання вживати ниток ДМС: чорна х х, червона -, жовта ||, і зелена . .

Тим самим узором прикрашена хустинка, викінчена темнішим випуском.

Кольори: Цей дитячий комплект можна виконати у комбінації синього з білим, брунатного з бежовим, зеленого з сірим. До того треба достосувати кольори вишивки. На рисунку подаємо їх у первісних кольорах.

Вишивану прикрасу можна заступити купною бортою. Тепер вони виробляються в усіх відтінках і їх можна дуже влучно підібрати.

Замовляйте
АЛЬБОМИ ВЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки

Видання СУА
Серія 3 і 4
Десять таблиць узорів
Ціна 2 дол. за 1 альбом
Замовляти в Централі СУА

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXIX.

MARCH, 1972

No. 3

Spring and Lenten Rituals

As most folk rituals, those connected with Lent, stem from pre-Christian times. Originally, at this time people celebrated the coming of spring and the beginning of a new agricultural year. Since these were joyous celebrations they could not be easily incorporated into the somber Lenten Christian observance. Many of them fell into disuse, others were modified to conform to Christian requirements. The traditional celebration of Winter-Spring meeting was made to be celebrated on the day when the Church celebrated Jesus' Presentation, and the meeting of the Old and the New Testaments (Stritennya, Feb. 15).

This holyday introduced the first cycle of spring festivities. They served rather as an introduction to spring — time of waiting, time to prepare for the

coming of new life. Feast of St. Blase (Vlas) became a successor to Veles, pagan deity in charge of domestic animals. By the beginning of March, birds are again migrating north, and that means that spring is really on the way. Its return is greeted with appropriate songs, different for each species of birds. Little children greet the coming of wild geese and larks, for they bring along warmth. Young girls look for returning drakes, beg him to show himself, for this means happiness. Stately men look to lure a stork to build his nest on their property, for this is an insurance against fire.

At the time of the vernal equinox comes the feast of 40 Martyrs. By this time at least 40 larks have returned, and housewives bake 40 birds, which the children take to their neighbors,

while singing spring-songs. Girls treat boys to 40 pyrohy and if you plant peas on that day, each stalk shall bear 40 pods. St. Alexis (Oleksiy) patron of bees, closes thus cycle of awaiting and preparation.

With Annunciation spring begins in earnest. Hutzuls say that on that day God puts his head into the ground to warm it. First flowers bloom, cattle are let out into the fresh air, grain for sowing is blessed. Originally the first spring dances — Krywy tanetz — were done that day. Later the Church succeeded in postponing the dances until Easter. All attention is now focused on assuring a successful season. In the midpoint of Lent, when the fast "breaks," and the Church venerates the Cross, housewives bake bread in the shape of a cross, and keep a piece of it buried in the grain prepared for sewing.

The greatest amount of folk-rituals have been reserved for the Holy Week. It begins with allusions to the time when deity was in trees, pussy willows on Palm Sunday being a compromise with Christian doctrine. Then men, never women, light the fires on Holy Thursday to show the way for the returning souls of the departed kin. The colored eggs also carry the theme of rebirth, new life. The ancient cult of the sun finds expression in Easter fires which burn all night and have cleansing properties, and in Easter "paska" baked in form of the sun. There was often a competition as to who shall bake the biggest one.

Song and dances associated with Easter require separate discussion. Their origins vary, as does the character. But most of them have one thing in common: joy upon the return of spring, of the sun, and of new

Maxim Rilsky

RECIPROCAL GIFTS

The gurgling water flow along the bough
And generously soaks the dried-out ground
Which the harsh sunlight, in its ruthless ground,
Had burned up with the ardour of its brow.

The hose-jets sparkle, and in silvery blue
The rainbow, sign of peace, is fair to see
Embroidering morn's grey tranquility
And radiating joy in many a hue.

How good it is much draughts of life to give
To flowers, trees and grasses. How they live
To drink it down, in ecstasy bedewed.

They will repay the boon. Each tender spray
That you so generously help today
Will bend with autumn gift of gratitude.

From the book "The Ukrainian Poets"
by C. H. Andruseshen and Watson Kirkconnell

Our Letter to the President

The news of President Nixon's planned trip to Moscow has greatly stirred our membership. Ukraine is a captive nation of the U.S.S.R. and recently news came of a new wave of repressions and persecutions there. This has prompted our Executive Board to write to President Nixon and ask him to intervene on behalf of the imprisoned and the persecuted.

Copies of the letter were sent to all UNWLA Branches with a request that Branch members and their families sign the letter. The signed petitions will be delivered to the White House.

Below is the text of our letter to President Nixon:
Dear Mr. President:

The Ukrainian National Women's League of America is an organization of women of Ukrainian descent, founded in New York City almost 50 years ago. The organization is active in educational and charitable work in the Ukrainian community and participates in similar American community activities, as for example the work of the American Red Cross at the time of World War II. UNWLA has a growing number of American members and is dedicated to the ideals of freedom and equality so cherished by the American people. Many of our members have lost sons in this country's service, and many have sons currently fighting in Vietnam.

It is with deep concern that we, members of UNWLA, learned of your planned visit this spring to the Communist Bloc nations. Unfortunately, this

life. Christ's resurrection serves only as a reminder of perpetual renewal of nature, and a promise of eventual renewal of human life. No one today really believes that our songs and dances help nature to restore life, but many do feel the need to express their joy and optimism with the return of spring. Even those who do not can find new hope in the traditional „Khrystos Voskres.”

meeting of great world powers will undoubtedly be viewed with great apprehension by the people who are enslaved by the Communist regime.

Ukraine has been oppressed by Russia's imperialistic policy for many centuries. This line is continued by the Communist regime and the Ukrainian people are carrying on never-ending struggle against them for over half a century. In the last few months we have received new evidence of the great protest movement that is sweeping Ukraine. The Ukrainian people are protesting against:

1. The curtailment of religious freedom, persecution of the clergy, the destruction of churches, and the refusal to let the faithful observe their religious practices;
2. Enforced Russification in the schools and government offices;
3. Destruction of cultural monuments, such as the burning of libraries and the stripping of archeological sites;
4. Mass arrests of political prisoners, unduly long and harsh prison sentences, and the willful poisoning of prisoners by the addition of lethal chemicals to their food;
5. A new wave of arrests of cultural workers;
6. Commitment of healthy individuals to mental institutions and insane asylums where they are subjected to mental and physical torture;
7. Persecution of the wives and husbands of political prisoners which takes the form of dismissals from work and other forms of harrassment.

The United States of America gained its independence in a difficult struggle, thus raising the standard of human dignity and freedom. This country has always been a champion of freedom. We believe, Mr. President, that in the course of your trip you will uphold these standards of freedom which we all cherish so deeply and that you will de-

A SAD ANNIVERSARY

Writer Sophia Jablonska

This March marked the first anniversary of the tragic death of authoress Sofia Jablonska, who was killed in an accident en route to Paris.

Sofia Jablonska was a native of Halychyna. Even as a small child she was destined to travel abroad with her parents, and travel held a special fascination for her all her life. Her first trip was to Paris and later she traveled all over the world. After World War II she settled in France with her family. In the last years of her life she lived on the island of La Gueriniere, where she created an illusion of her native Ukraine.

Sofia Jablonska began to write in her youth. As a dedicated traveler she chose for her genre the colorful travelogue. In loosely connected scenes she depicted

the rights of an oppressed nation, a nation whose very existence is being threatened. For so long as even one nation remains oppressed, there can be no justice and peace on this earth.

We the American women of Ukrainian descent believe it is our duty to stand in defense of our sisters and brothers in Ukraine. We implore you not to ignore our pleas with silence!

Respectfully yours,
EXECUTIVE BOARD

Headquarters News

At this time I wish to inform you of the main points of my work plan which I mentioned in my newsletter to the Branches in the fall of 1971. It is now time to put the ideas proposed in the work plan into action. They include:

1. Membership file
2. A program of monthly meetings
3. A re-examination of UNWLA By-laws with the purpose of getting to know them better
4. Leadership training.

Leadership training is the key to the proposed program. Ukrainian-language materials have already been sent out to the Branches. Materials in the English language will be sent out shortly.

Anastasia Volker
Organization Chairman

A new item in our educational program is Day Centers for English-speaking children. The first such Center was recently opened in Detroit: Teacher Vira Andrushkiw worked out a series of lessons based on the newest methods of learning a foreign language. The lessons are conducted in Ukrainian. The initial attempt was so successful that such Day Centers will be opened in other communities.

Olena Klymyshyn
Education Chairman

The UNWLA Social Welfare Committee has opened a scholarship fund drive for Ukrainian girls in Brazil. A single scholarship amounts to \$15 and covers

the people and sights of Morocco, Indochina and the islands of the South Pacific. Her vivid impressions of exotic places charmed and intrigued the reader.

In her last years she tried her hand at writing psychological stories. Unfortunately, none of these were published during her lifetime. Her "Two weights, two measures" were published on the first anniversary of her death.

the cost of high school for one month. The girls attend high school or teachers' institutes.

To date our Branches have funded 10 scholarships. In addition two UNWLA members from Cleveland have announced their intention to "sponsor" a student. All together, we are helping 12 girls. We believe that there will be more individuals who will want to help the girls in their studies.

Teodosia Sawycka
Social Welfare Chairman

In March of this year we sent out statements to our Branches showing their financial obligations for 1972. We also reminded our Branches to pay their overdues for 1971 as soon as possible.

The "Our Life" and Museum Funds are now obligatory. We set no specific amounts for these to enable our Branches to make as large contributions as they can. Both goals — the magazine and the museum demand our constant support.

Olga Mussakowska
Finance Chairman

NEW DAY CENTER FOR CHILDREN

In February 1971 the UNWLA Regional Council in New York City founded a Day Center for children, which is sponsored by Branch 83. The Day Center is located in the St. George Parochial School and is attended by 17 children. The teacher Mrs. Eugenia Wacyk stresses arts and crafts as a creative teaching tool in her class.

ALBUM OF HISTORICAL COSTUMES

UNWLA Branch 64 has published an album of ten color postcards depicting Ukrainian historical costumes. The costumes were designed by a special committee. UNWLA Branch 64 has shown these costumes many times on various occasions. The price of the album is just \$3.00.

UKRAINIAN RECIPES

Here are recipes from Natalia Kostecka's "Ukrainian Cookbook," published by the International Institute of Philadelphia in 1952.

Ham in Batter (4-6 servings)

- 1½ lbs. of ham — cut ½" thick and divided into individual portions
- 3 egg whites
- 3 T. flour
- 3 egg yolks
- salt
- 5 T. frying fat

Beat egg whites stiff; add flour to beaten salted yolks. Fold this mixture lightly into beaten whites. Dip ham portions thoroughly in this batter and fry in a hot fat. Handle the turning carefully as the batter forms a delicious crust which will fall off unless handled gently.

Stewed Fresh Tomatoes (Serves 6)

- 2 lbs. fresh tomatoes
- 1 T. butter
- 1 medium onion, chopped fine
- 1 medium stalk of celery, cut fine
- salt and pepper to taste
- ½ tsp. paprika
- ½ cup water
- ½ cup sour cream
- T. flour
- 1 T. chopped parsley

Blanch tomatoes in boiling water and skin.

Melt butter and add whole tomatoes and the other vegetables and simmer until liquid is almost all absorbed.

Add water, salt, pepper and paprika and boil until tomatoes and vegetables are tender.

Blend flour and sour cream. Pour over the tomatoes and simmer for 10 minutes.

Serve hot, garnished with chopped parsley.

FOR SALE

Ukrainian colored designs
in Albums, Series No. 3 and 4.

Price \$2.00 each

Order from UNWLA's
Headquarters

4936 N. 13th St. Phila, Pa. 19141

НАШИМ ДІТЯТАМ

Ірина Лаврівська

Два приятелі

(Оповідання, нагороджене на 12-ім Літературнім Конкурсі СФУЖО)

Коли Муцик був ще зовсім маленький, він познайомився з кицею Варваркою. Варварка була старша від Муцика, зовсім не хотіла бавитися з ним і навіть не звертала на нього уваги. Песик, мов білий клубочок, підлазив до неї й тулився до її пухкої шерsti, обнімав її лапками і лизав її холодний носик. Варварка не приймала цих пестощів і тікала. А за нею йшов сумний погляд песикових очей: „Не втікай, ти така м'якенька... Не втікай, я тебе люблю...“

Але Варварка поважно відходила, не звертаючи уваги на песика, що як білий клубочок, біг за нею. Тоді Муцик ловив її зубами за лапку, а кіт злісно пшикав і запускав свої кігтики в песикову шкіру.

Одного разу Варварки десь не стало. Один день, другий, вже й третій минув — а котика не було.

— Де наша Варварка?! Муцику, ти знаєш, де Варварка?

А песик наче розумів... Почав бігати по всіх кімнатах, заглянув під фотель у спальні, де Варварка часто любила сидати, до кошика на білизну... Нема, ніде нема Варварки!

Нараз Муцик нащулив вухка... Став неспокійним. Ще раз прислухався... Потім побіг під двері і — „Гав-гав-гав!“

Випустили Муцика надвір. Він стрілою подався під куш бузку... Ні! І тут нема.

І знову став і вухка нащулив... Слухав. Видно, щось чув. Чи вітер вістку про котика приніс?!

Раптом песик, як блискавка, кинувся до вікна пивниці, сусіднього дому і встромив носик поміж залізні ґрати. А може тут?! Носик нюхає вправо і вліво, а потім: „Гав-гав-гав!“ І Муцик почав лапками дерти землю.

Вибігла з хати Лідуня, а за нею

мама і Юрчик. А песик наче кликав: „Ходіть сюди, ходіть!“ І дерщосили землю.

Підбігли всі, слухають — а звідкись, ніби з-під землі, чути слабеньке нявкання: „Няв, няв-няв...“ Та так жалісно!

В пивниці темно, нічого не видно. Засвітили світло, шукають. Ніде нема.

— Варварко, Варварко, де ти?

Слухають. Аж ось ізнову тихеньке нявкотіння, наче з-під землі. Муцик бігає з кута в кут, носик при землі. Аж нараз десь зник наш білий песик...

За хвилину показалася песяча голова — чорна-чорна, ніби з комина виліз; а в зубах у нього щось велике — майже таке велике, як він сам.

— Це ж наша Варварка! — Крикнув Юрчик. — Де ж ти була?!

Принесли кицю додому. Не кицю, а побите, покалічене створіннячко, що майже нічим ні нага-

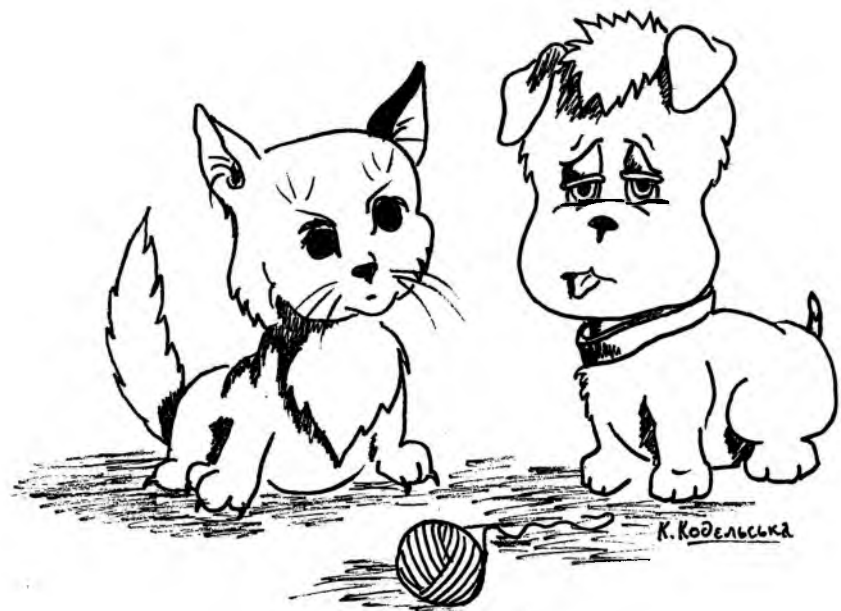
дувало давньої чудової Варварки. Песик не відступав від неї ні на хвилинку. Лизав її вухка, лапки... А вона навіть не пручалась. Певно, не мала сили.

І відвезли ми кицю до лікарні. Там їй приладнали якісь металеві шпички, прикріпили одну ніжку до дощечки, дали якісь ліки... Киця Варварка, обмотана, мов баба Параня, лежала у своїм кошачку сумна — сумна... А Муцик увесь час був біля неї. Обережно водив мокрим язичком по гарячій голівці хворого котика, тулився до нього і пестив... Котик муркотав і наче забував про свою недугу.

А потім Муцик бігав до котячої тарілки й приносив котикові в зубах шматочок м'яса. Варварка його вмиє з'їдала; Муцик біг знову — і так до останнього шматочка...

А коли котик зовсім видужав, вже більш ніколи не втікав від Муцика. Спали разом на каналці, притулившись один до одного. Варварка обіймала Муцика своїми сіро-бурими лапками і вигідно вмощувала голівку на білім ко-жушку песика.

А потім вони бавилися разом.

Тепер киця Варварка і песик Муцик — найкращі приятелі

Як Тарасик вчився малювати

(Оповідання про дитячі літа Тараса Шевченка)

Сьогодні, як і завжди, панський служка, козачок Тараско, сидить в куточку за кріслом свого пана та нетерпляче поглядає то на вікно, то на великий стінний годинник. „Ох, коли б скоріше вечір...“ — Зідхає хлопець. Ось уже другий рік пан все в дорозі: все вони кудись їдуть... Багато міст і сіл вони вже об'їхали, і пан все бере Тараса з собою.

З того часу, як мама й тато вмерли, стало дуже трудно Тарасикові. Всього він зазнав: був наймитом у дядка, тікав із рідного села, мріяв навчитися малювати; повернувся додому й найнявся за громадського пастуха, і нарешті потрапив на службу до панського маєтку. Відтоді став Тарас панським козачком.

Робота була не дуже тяжка — хлопець не голодував; але так сумно й нудно було весь час сидіти в куточку за кріслом і прислухуватися, чи не кличе пан подати люльку, принести патинки або налляти склянку води...

Тепер пани поїхали до великого міста, де вони вирішили відсвяткувати Різдво. Сьогоднішнього вечора Тарас чекав із нетерпінням... Пан із панею їдуть на бал... Додому вони повернуться пізно... А коли слуги підуть спати, тоді... О, тоді Тарас зможе малювати! А це ж — найбільша втіха для нього! Він уже роздобув невеликий відбиток портрету отамана з козаками — і всі на конях! Така гарна картина!

Не терпілося Тарасові перемалювати це на більший аркуш паперу. Він вже давно береже олівець і папір, добре все це заховавши. Треба було тільки вільної

Музик висаджував Варварку собі на спину і ганяв по кімнатах з висолопленим язичком. Котик тримався кігтками за білі кучері песика, зелені котячі очки були великі-великі зі страху... Але це тільки спочатку; потім заплющувались, і котик вдоволено муркотав...

Тепер киця Варварка і песик Музик — найкращі друзі.

хвилинки, щоб здійснити свою мрію.

Як усе затихло в покоях, пани відїхали, а слуги поснули, хлопець засвітив свічку та засів за роботу... Рідко випадав такий щасливий вечір! Ніч видалась місячна, ясна. Зірки заглядали до віконця. Сніг блищав проти місяця на дорозі та хідниках. Свічка горіла ясно, її полум'я золотило голівку хлопчика, що із захопленням вимальовував гарну поставу отамана, його коня і козаків навколо.

Тарас захопився своєю працею й не помітив, як проминула північ. Раптом двері відчинилися... З порогу заgrimів голос пана:

— А що це ти тут робиш, паскудний хлопчисько?! Нащо ти свічку палиш? Ти ж можеш запалити хату!

Пан наблизився до Тараса та боляче став крутити йому вухо і дав кілька ляпасів по обличчі... Він схопив малюнки й олівець, зібрав усе й пожбурих у куток.

— Забирайся звідси геть! Уввв завтра Сидір тобі покаже, як шанувати панське добро! Не будеш мені нищити свічки на свої примхи!...

Переляканий на смерть хлопчина побіг до своєї кімнатки. Тремтять від болю, образи та страху перед вранішньою карою різками, він гірко плакав. Змучившись, Тарас так у сльозах і заснув. Ввісні він бачив свою маму, що як колись давно-давно, горнула його до себе, цілувала... То був тільки сон: ніколи вже мамині ніжні руки не приголублять його...

А на ранок хлопець дізнався, як то боляче переносити Сидорові різки...

Цього ж таки ранку, наймишка, витираючи порошок у покоях, знайшла Тарасові малюнки й віднесла до пани. За сніданням пані запитала пана:

— Слухай, а де ж Тарас? Я чула, ти сварив його? Що він там наробив?

Пан нахмурився: — Що? А ось,

ГОРОБЦІ

Розкричались горобчики

На гілках:

„Хто розсипав стільки крихот
На стежках?

І для чого біла киця

Сіла там?

Як туди нам підлетіти? —

Страшно нам!

Заберіть у хату кицю!

Заберіть!

Ми вам крихти позбираєм

Всі умить!“

бачиш, свічку палив, малював собі! Таке ледащо!

— Та ти вже задуже нападаєш на хлопця! Ось поглянь на цей папір! Таж цей хлопчина зовсім не дурень! Як гарно він перемалював отамана! А кінь? Як живий! — Промовила пані, розправляючи зім'ятий папір.

— Це мене не обходить! — Гримнув на це пан. — Покарати його було треба, бо колись через свої витівки він може спалити не тільки хату, а й ціле місто!

Але ця подія принесла деякі зміни: пан став уважніше приглядатися до хлопця та принагідно посилав його в науку до малярів. Коли приїхали до Варшави, пан післав Тарасика вчитися до портретиста Лямпі. Тепер вже видно було, що хлопець має талант.

Нарешті пани прибули до Петербургу, столиці старої Росії. Пан вирішив послати Тараса в науку до маляра Ширяєва, що мав велику майстерню.

Як же зрадів Тарас! Тепер то він зможе цілий день малювати!.. Але мрії хлопчика не здійснилися, бо Ширяєв використовував хлопця для чорної праці: наказував йому розтирати фарби, мити пензлі та виконувати різні дрібні доручення.

Проте, доля послала Тарасові назустріч земляків з далекої України, талановитих мистців, що взяли його під свою опіку й дали йому змогу стати справжнім малярем.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Голодному тілу хліб, а спрагненій душі книжку.

БОСТОН, МАСС.
(Докінчення зі ст. 20)

жовтня 1971. Її провадить фахова вчителька — мисткиня Т. Витвицька. Навчання відбувається кожної суботи. Вписалося 16 дітей, але деякі відпали через незнання української мови. Тому робимо заходи, щоб відкрити другу Світличку для англомовних дітей, щоб її також провадила б п-ні Т. Витвицька. Центральна СУА прислала на початкове устаткування 100 доларів, решту покриває Відділ. Світличка відбувається у парохіяльному домі при укр. католическій церкві. Парох о. Чомко з великим розумінням ставиться до нашого Відділу. Він подарував для Світлички 10 українських книжечок.

г) Сусп. опіка: Відділ вислав до Польщі 5 пачок, між іншим СС. Васильянкам. Референтка відвідувала хвору в санаторії, в домі старців та хворих по домах.

г) Фінансова: приходи 1,967.89 дол., розходи 1,494.61 дол.

П-ні С. Шудлюк в імені **Контр. Комісії** поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Внесок прийнято.

До нової Управи ввійшли пані — М. Турко, голова, С. Шудлюк, заступниця, В. Грищенко, секретарка, С. Костецька, скарбничка. Референтками стали пані — Т. Витвицька, Л. Парек і С. Бордун культ.-освітніми й імпрезовими, Н. Миколаєвич і І. Кан сусп. опіки, Н. Смолинська, О. Шудлюк і Н. Копистянська господарськими, Л. Чайківська й Ю. Тутка, вільні члени.

Контр. Комісія: пп. І. Кан і А. Чопек.

На закінчення нововибрана голова М. Турко подякувала за довіря і вибір, просила про співпрацю і молитвою закрила Збори.

Наталія Миколаєвич

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 82 Відділу СУА

Дата: 19 січня 1972 р.

Президія пп.: Надія Попель, голова, Марія Халуца, секретарка, Євдокія Лисько, член.

Збори відкрила голова Олександра Кіршак, а молитву прочитала Наталія Клецов.

Протокол із попередніх Зборів відчитала Н. Клецов.

Звіти Управи зложили пп.: О. Кіршак, голова, С. Раковська, заступниця, І. Клим, секретарка, І. Загалак скарбничка і голови Комісій: Іванна

Клим видавничої, Корнелія Лонкевич Ярмарку.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ гуртує 39 членок, відбув 7 засідань Управи і 7 ширших сходин. Референтка провадить картотеку членок і має започаткований архів. На Зборах орг. референток Окр. Ради Олена Лисько мала доповідь „Обов'язки орг. референток у Відділі“. Відділ є членом УЖКА й Об'єднаного Комітету м. Нью Йорку.

б) Культ.-освітня: При референтурі постала Комісія в складі — Іванна Клим, Софія Раковська і Надія Попель. Улаштовано такі імпрези: 1. Вшанування 50-річчя літературної праці Романа Завадовича (28 березня 1971 р.). 2. „Хрестини платівки“ (16 травня 1971 р.). На кожній ширшій сходині була приготована програма. В січні відбулася Різдвяна зустріч із святочною програмою. В лютому підготовано панель на підставі есею Валентина Мороза. У квітні відбулося спільне Свячене з відповідною програмою. На перших повакаційних сходинах підготовано веселу програму, що складалася з гуморески пера Олени Лиско і „Протокулу з надзвичайного засідання Управи“ пера Мирослави Савчак. У жовтні сходини присвячено пам'яті Лесі Українки. Відчитано доповідь І. Пеленської про „Оргію“, спогад про похорон Лесі Українки в 1913 р. і відіграно з платівки пісню „Контра спем сперо“. Книжку „Хронологія життя і творчости Лесі Українки“ закупило 13 членок. У грудні Відділ вшанував пам'ять Алли Горської. Окрім доповіді І. Пеленської відчитано прощальні слова друзів над могилою покійної і виголошено вірші поетів В. Стуса і В. Симоненка. — При Відділі існує хор під проводом нашої членки Євдокії Лисько. Він брав участь у програмі Веселого Вечора, що був улаштований заходами Окр. Ради СУА.

в) Виховна: Референтки провадили з Юним Гуртком Книголюбів гутірки про плекання української мови і зміст прочитаних книжок. Діти з великою радістю повторили показ писання писанок, що його перевела Л. Гошовська. Окрім того референтка підготувала деклямації, інсценізації до різних дитячих вистав у школі українознавства. Діти виконали також декорації до них. Референтки — пп. Лідія Вовчук і Ірина Іванчишин.

г) Імпрезова: Дня 21 лютого на Запустах пластуні відіграли скеч „Пла-

НОВІ СТИПЕНДІЇ В БРАЗИЛІЇ

Першу стипендію для дівчинки в Бразилії уфундував 33 Відділ СУА в Клівленді. Її дістала Тереса Шишук, яка вчиться у середній школі. 33 Відділ СУА допомагає їй від 1967 року.

Недавно тому написала Тереса до 33 Відділу про те, що в її родині є ще інші діти, які хотіли б учитися. Мала тут на думці своїх менших сестер Ганю і Параню. Обидві ходять до Школи Домашнього Господарства при Інституті Св. Ольги. 33 Відділ СУА не міг зацікавитися ними. Але знайшлися дві пані, що уфундували ці стипендії.

Це може стати вказівкою для нас у дальшій роботі. Є багато жертвених жінок, що могли б зацікавитися бідними дівчатами в Бразилії.

стун у теперішньому світлі“, а референтки відспівали веселі коломийки власного укладу. Ними були пп. Оксана Миськів і Анна Стасів.

д) Сусп. опіка: Референтура перевела двічі збірку під церквою, до пушок по крамницях і льотерію. Придбавши 453 дол. дала однорічну стипендію до Бразилії й менші пожертви на інші цілі. Вислано 9 одягових пачок потребуючим. Збирала також гроші на фонд Укр. Церкви в Потребі. Відвідували хворих членок у хаті й шпиталі та зладили Великодній кошук для старшого пана. Референтки — пп. Марія Васків і Софія Данилович.

е) Пресова: Референтка зладила 2 дописи до Н. Ж. і один до „Свободи“. Зладила огляд 3-річної праці Відділу до Конвенційної Книги. Вислала переплату для бабусі. На заклик Централі перевела збірку на Різдвяний Дар, що дала 150 дол. Проварила альбом Відділу. Референтка — п-ні Наталія Клецов.

е) Господарська: Референтура підготувала двічі продаж печива, буфет на імпрези і святочні сходини. Дбала про перекуску й солодке до кави. Референтки — пп. Л. Гошовська, Л. Волосянська, Анна Гонко і Катерина Турчин.

ж) Фінансова: Відділ мав 2,127 дол. приходів, а 2,036 дол. розходів. У звітному році Відділ уфундував стипендію для дівчинки в Бразилії, зложив 200 дол. на Дім СУА в Нью Йорку, 100 дол. на Різдвяний Дар Н. Ж. і 50 дол. на Музей СУА. Референтки — пп. Ірина Загалак і Ярослава Лісовець.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

З радістю подаємо до відома, що ряд Відділів і окремих осіб відновили передплати для бабусі. Завдяки їм журнал одержують старші самітні жінки в Європі. В останньому часі уфундували передплати Н. Ж.: 48 Відділ США у Філядельфії (від 1965 року), 54 Відділ США у Вілмінгтоні (від 1962 р.), 82 Відділ США в Бронксі (від 1966 р.). Від 1962 р. фондує передплату п-ні Анна Вояковська з Брукліну, від 1964 р. — пп. Ольга Коренець із Ньюарку і Марія Ганас із Гемілгону, від 1965 р. п-ні Марія Харина з Філядельфії, від 1966 р. — п-ні Стефанія Бедрій із Ньюарку. Вперше уфундували передплати — пп. Марія Татарська з Філядельфії та д-р Валентина Савчук із Дітройту.

Щире Спасибі!

з) Видавнична Комісія: Під сучасну пору праця йде над рекламою і розпродажню платівки „Послухайте, діти“. До тепер тільки 15 Відділів і дві Округи замовили разом 209 штук. Та, на щастя, членки Відділу попрацювали і платівка розійшлася настільки, що можна було повернути позичені гроші. З чистого доходу Вид. Комісія зложила 100 дол. на Різдвяний Дар Н. Ж. Появилися корисні рецензії і згадки в пресі, що засвідчили про успіх нашого почину. До Комісії входили пп.: Іванна Клим, Надія Попель і Мирослава Савчак. Збори зложили голові Комісії спеціальну подяку.

и) Комісія Ярмарку: Дня 31 жовтня 1971 р. відбувся ярмарок, що приніс гарний успіх. До Комісії Ярмарку входили, окрім голови К. Лонкевич, пп. Марія Васьків, Софія Данилович, Іванна Клим і Мирослава Савчак.

Контр. Комісія: Іменем її голова Е. Лисько ствердила, що діловодство Відділу є добре і поставила внесок на уділення абсолюторії.

До нової Управи ввійшли пані — Софія Раковська, голова, Надія Попель, заступниця, Іванна Клим, секретарка, Ірина Загалак, скарбничка, Ярослава Лісовець, заступниця. Референтками стали пані — Олена Лиско організаційною, Ірина Іванчишин і Наталія Клецор культ.-освітніми, Оксана Миськів імпрезовою, Леоніда Гошовська виховною, Марія Васьків і Софія Данилович сусп. опіки, Мирослава Савчак пресовою, Юлія Дашко господарською, Євдокія Лисько вільним членом. Комісія Ярмарку пп.: Іванна Клим і Мирослава Савчак.

Контр. Комісія пп.: Олександра Кіршак, Корнелія Лонкевич і Лідія Котлярчук.

Збори закінчено молитвою. При каві й солодкому ще довго тривала товариська розмова.

Мирослава Савчак
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 83 Відділу США

Дата: 14 грудня 1971.

Збори відкрила молитвою голова М. Мороз.

Президія пп. М. Томоруг, голова, І. Куровицька, писар.

Звіти зложили пані — М. Мороз, голова, Н. Савчук, заступниця і культурно-освітня реф., І. Мокрівська, секретарка, Д. Леськів, скарбничка й референтки пані — Д. Камінська організаційна, З. Турчин виховна, А. Біляк імпрезова, О. Івасиків сусп. опіки, К. Червоняк пресова, С. Савчук господарська, М. Ярош ярмарку, М. Данилюк Світлички, І. Куровицька зв'язків та делегатка до Об'єданого Комітету.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 50 членок. У звітному раці відбулося 6 засідань Управи та 8 ширших сходин. Відділ тісно співпрацює з Окр. Радою, до Управи якої входять дві членки Відділу.

б) Культ.-освітня: На ширші сходини запрошено таких доповідачів: п-ні Л. Галібей доповідала про „Вплив знання і вживання української мови на поступ дітей у шкільній науці“, п-ні В. Бачинська висвітлила та пояснила свій фільм „Зима в Україні“, а д-р Н. Снявська поділилася споминами про Наталю Дорошенко, артистку українських національних театрів. Гостем був д-р В. Омельченко, який виголосив реферат „50-річчя УАПЦ“. Відтак улаштовано авторський вечір В. Лесича, а ювілеї Лесі Українки й Василя Стефаника відмічено гутірками та читанням їхніх творів. Ці два останні підготували пп. М. Томоруг і Н. Савчук. Упродовж року п-ні Н. Кулинич провадила курс вишивання.

в) Імпрезова: Управа була ініціатором та відповідала за перебіг трьох імпрез. „Ялинка“ — дитяча вишивана забава. Атракцією „Ялинка“ є сценка, яку не тільки підготовляють, але пишуть, укладають хореографію, виконують строї й декорації поодинокі членки Відділу. В жовтні пані зійшли-

ся на традиційну вже „Гарбузову Вечірку“. Передсвяточний Ярмарок зорганізовано в грудні.

г) Виховна: Відділ перебрав опіку над суботнішньою Світличкою, що її створила Окр. Рада в минулому році. Світличку (17 дітей) провадить п-ні Вацик. Замітною подією в нашому Відділі є поява книжки Діма „Кіт-Музика“. Ця книжечка, запланована й опрацьована попередньою Управою, пишається ілюстраціями Ю. Козака і значком ОПЛДМ.

г) Сусп. опіки: Велику частину свого обороту Відділ віддає на добродійні цілі, як дарунки до В'єтнаму й Бабусі, фонди УАПЦ, СКВУ, Фонд Дитини, пресові фонди, допомогу пластовому й сумівському таборам, чи удержання сироти в Бразилії. Пані відвідують хворих у шпиталях і стараються розважити деяких листуванням.

д) Фінансова: Відділ мав 5,808 дол. приходу і 3,992 дол. розходу.

В імені **Контр. Комісії** п-ні М. Томоруг висловила признання уступаючій Управі й поставила внесок на уділення їй абсолюторії.

До нової Управи ввійшли пані — Н. Савчук, голова, М. Яцушко, заступниця, Н. Дума й О. Саяк, секретарки, Д. Леськів, скарбничка. Референтками стали пані — Д. Камінська організаційною, Х. Маєвська й Я. Трембіцька культ.-освітніми, З. Турчин, Д. Генза і М. Данилюк виховними, Л. Крумшин і М. Соробей імпрезовими, К. Червоняк пресовою, З. Галів і А. Рак сусп. опіки, С. Савчук, Л. Закревська і Л. Михалевич господарськими, В. Шпонтак, А. Софія і М. Вижницька ярмарку, І. Куровицька делегатка до Об'єданого Комітету.

Контр. Комісія: пп. М. Мороз, В. Бачинська й І. Мокрівська.

Дякуючи за довір'я, нововибрана голова Н. Савчук відкрила Збори молитвою.

Пресова референтка

МАНВІЛ, Н. ДЖ.

Річні Збори 92 Відділу США

Дата: 6 лютого 1972.

Збори відкрила голова С. Гаврилюк молитвою.

Президія: пп. Т. Яцук, голова, Т. Жук, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні С. Ландвїйт.

Звіти зложили пані: С. Гаврилюк, голова, С. Ландвїйт, секретарка, О. Рохман, скарбничка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 9 ширших сходин. До Відділу належить 23 членки. Прибуло 3 нові.

б) Культ.-освітня: Висвітлено фільм про Аляску. Висвітлив та пояснив його д-р Стахів.

в) Сусп. опіка: Вислано дві пакки вбогим родинам до Європи, дано допомогу двом студенткам у Польщі і сиротинцеві в Бразилії. Переказано даток на фонд Укр. Церкви в Потребі.

г) Господарська: Відділ улаштував продаж печива, вареників та зорганізував коляду.

В імені Контр. Комісії пп. О Стек, П Вовна і П. Матіїв ствердили, що книжки ведені в порядку. До нової Управи ввійшли пані — С. Гаврилюк, голова, П. Вовна, заступниця, С. Ландвійт, секретарка, О. Рохман, касієрка. Референтками стали пані — Т. Яцук організаційною, Т. Жук культ.-освітньою, М. Демчишин сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. О. Бойко, М. Гарвіст і П. Матіїв.

Таня Жук, секретарка Зборів

З ДІЯЛЬНОСТІ ГУРТКА КНИГО-ЛЮБІВ У ВІННІПЕГУ

Наш Гурток Книголюбів, заснований Софією Залозецькою в 1969 р., має за собою вже два роки праці.

Наша провінція — Манітоба — обходила в 1970 р. своє 100-річчя і з тієї нагоди, в лютім того року, наш Клуб зорганізував виставку творів жіночого пера в Домі Науки (УВАН) з особливим відзначенням українських письменниць Манітоби. Ця виставка тривала повний місяць і зацікавила ширше громадянство.

Кілька вечорів було присвячено для вшанування: 200-річчя народин Івана Котляревського, 50-річчя смерті Наталі Кобринської, 100-річчя народин Лесі Українки, недавно померлої сл. п. О. Лятуринської та 100-річчя народин Василя Стефаника.

Прочитано й продискутовано книжки: Докії Гуменної „Серед хмаросягів“, Уляни Любович „Розкажу вам про Казахстан“, Ірени Книш „Три ровесниці“, Марії Остромири „Над бистрим Черемошем“, Наталени Королеви „Без коріння“, Олеся Лупія „Грань“, Ірени Книш „Смолоскип у темряві“, — Гліба Лазаревського „Молодість Лесі Українки“, Ольги Мак „Чудасій“, Марії Цуканової „На грані двох світів“ і „Бузковий цвіт“.

На найближчих наступних сходинах постановлено прочитати Антонович-

Давиденка „За ширмою“ і Марії Кейван „Карвендель“.

Наш Клуб підтримує акцію Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді й на ту ціль переслав пожертву в сумі 28 доларів на „Серце і Книжка“ для українських дітей у Бразилії.

При нагоді ширших сходин продаємо книжки з метою: Українська книжка в українській хаті.

Ірина Гайовська, писар

ДАВНЯ ЖІНОЧА ПРЕСА

На наш заклик у справі збірки давньої жіночої преси відгукнулось кілька наших читачок. Ряд чисел „Жіночої Доли“ і „Жінки“ надіслали пп. Анастасія Вагнер із Мартінсвіл, Н. Дж., і Марія Процай із Мінеаполісу. Кілька чисел „Нової Хати“ надіслала п-ні Стефанія Шуховська з Вест Сенд Лейку. Щире Спасибі!

Ці давні часописи допомагають у збірці матеріалів для Біографічного Словника укр. жінки. Праця над словником продовжується. Тому будемо вдячні за дальші пожертви річників, чи поодиноких чисел.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ БЮГР. СЛОВНИКА

НА РІЗДВЯНИЙ ДАР

Журнал „Наше Життя“ знайшовся у фінансових труднощах, що загрожують його нормальному розвитку. Щоб зарадити цьому — Центральна СУА звернулася окремим об'язником до Відділів, які відгукнулись численними пожертвами на Різдвяний Дар. Зложили їх також наші прихильниці й передплатниці. Щире Спасибі!

Зложили в грудні 1971 і січні 1972: Д-р Неоніля Пелехович-Гайворонська 25 дол., Марія Блаженко, Кліфтон 15 дол.

По 10 дол. зложили: Ст. Цимбаліста, Дітройт, І. Попович, Шикаго, Родина Марії Кецай, Дітройт, Богданна Титла, Гарбрук, Соломія Семотюк, Ванкувер.

По 8 дол.: Люба Онуферко, Філадельфія.

По 6 дол.: С. Калитчук, Трентон.
По 5 дол.: Марія Стефанів, Натлі, Дарія Придаткевич, Гемилтон, Євгенія Рубчак-Єнсен, Джерзі Ситі, Ю. Сквіртнянська, Вудгейвен.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Збірка на Різдвяний Дар Н. Ж.

Членки 4 Відділу СУА збрали:

По 10 дол.: Софія Серафин, Іванна Бенцаль, Віра Гідей.

По 5 дол.: Егнес Ярема.

По 4 дол.: Катря Гупало.

По 3 дол.: Ольга Курочка, Анна Кізима, Анна Гивель.

По 2 дол.: Марія Ленчук.

Разом 50 дол. Щире Спасибі!

Членки 64 Відділу СУА зложили:

По 10 дол.: Марія Барагура, Мирослава Вовкодав, Христина Воевідка, Марія Даниш, Іванна Рожанковська, Марія Савчак.

По 5 дол.: Люба Артемишин, Бронислава Ковалів, Євгенія Тріска.

По 4 дол.: Олена Гентіш, Ірена Комар, Христина Навроцька, Люба Раковська, Марія Ржепецька, Стефанія Салдан, Евстахія Шуган.

По 3 дол.: Олена Кисілевська, Аполонія Книш, Софія Питляр, Стефанія Пурій.

По 2 дол.: Наталія Білоус, Анна Врублевська, Дарія Жарська, Володимира Івануса, Марія Карпевич, Стефанія Крушельницька, Ярослав Левницька, Осипа Лень, Анна Никифоряк, Уляна Старосольська.

По 1 дол.: Дарія Вітанович, Дарія Костів, Дарія Цвіль, Олександра Ямрозик.

Дрібними зібрано 6 дол.

Разом 145 дол. Щире Спасибі!

КОМПЛЕТУЄМО РІЧНИКИ Н. Ж.

У видатних американських бібліотеках бракує початкових річників „Нашого Життя“ з рр. 1944-50. Усім нам залежить на тому, щоб цей перегляд нашого журналу в тих книгозбірнях був комплетний.

Тому звертаємося до всіх Союзнок, що мають комплети річників Нашого Життя з рр. 1944—1950, з проханням — пожертвувати їх для повнення цих прогалин.

РЕД. КОЛЕГІЯ „Н. Ж.“

А Л Ь Б О М

Історичний одяг українки

12 листівок

із текстом і поемою

ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Ціна 3 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's League

64 Branch

142 Second Ave.

New York, N. Y. 10003

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ — Серія 1, ст. 2— UKRAINIAN EASTER EGGS

Українські писанки з Львівського Музею етнографії і художнього промислу
Горішній ряд: Писанки з Волинської області, с. Городок. Середній ряд: Писанки з Рівенської області.
Долішній ряд: Писанки з Житомирської області.

Printed by "America," 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123. U.S.A.